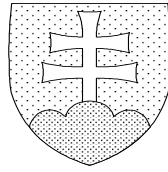

PROTIMONOPOLNÝ ÚRAD SLOVENSKEJ REPUBLIKY

ROZHODNUTIE

Číslo: 2012/ZK/2/1/028

Bratislava 27.06.2012

Protimonopolný úrad Slovenskej republiky, odbor zneužívania dominantného postavenia, ako orgán príslušný podľa zákona č. 136/2001 Z. z. o ochrane hospodárskej súťaže a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 347/1990 Zb. o organizácii ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov v znení neskorších predpisov, v správnom konaní č. 0021/OZDP/2007 začatom dňa 3.4.2007, vo veci možného zneužívania dominantného postavenia na trhu podnikateľom eustream, a.s. so sídlom Votrubova 11/A, 821 09 Bratislava, IČO 35 910 712

r o z h o d o l

tak, že podľa § 32 ods. 2 písm. g) zákona č. 136/2001 Z. z. o ochrane hospodárskej súťaže a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 347/1990 Zb. o organizácii ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov v znení neskorších predpisov **správne konanie č. 0021/OZDP/2007**, začaté dňa 3.4.2007 z vlastného podnetu vo veci možného zneužívania dominantného postavenia podnikateľom eustream, a.s. so sídlom Votrubova 11/A, 821 09 Bratislava, IČO 35 910 712 **zastavuje**, pretože úrad v konaní nepreukázal, že účastník konania porušil ustanovenia tohto zákona.

Odôvodnenie:

(1) Protimonopolný úrad Slovenskej republiky, odbor zneužívania dominantného postavenia (ďalej len „úrad“, resp. „PMÚ“) vydal dňa 14.12.2007 rozhodnutie č. 2007/DZ/2/1/105, ktorým rozhodol, že:

1. konanie podnikateľa SPP – preprava, a.s., so sídlom Mlynské nivy 42, 825 11 Bratislava, IČO 35 910 712, spočívajúce vo vynucovaní neprimeranej obchodnej podmienky v súvislosti s rokovaním o pripojení distribučnej siete spoločnosti GasTrading, s.r.o. so sídlom Šafárikova 1, 934 01 Levice k prepravnej sieti zemného plynu a uzatváraním Zmluvy o pripojení a Dohody o prepojení so spoločnosťou GasTrading, s.r.o. so sídlom Šafárikova 1, 934 01 Levice v čase od 21.01.2007 do 09.05.2007 **je zneužívaním dominantného postavenia** na relevantnom trhu poskytovania služby pripojenia k prepravnej sieti zemného plynu na území vnútroštátnej prepúšťacej stanice Starý Hrádok podľa **§ 8 ods. 2 písm. a)** zákona č. 136/2001 Z. z. o ochrane hospodárskej súťaže a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 347/1990 Zb. o organizácii ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov a je preto podľa **§ 8 ods. 6** zákona č. 136/2001 Z. z. o ochrane hospodárskej súťaže a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 347/1990 Zb. o organizácii ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov **zakázané**;
2. na základe § 38 ods. 1 zákona č. 136/2001 Z. z. o ochrane hospodárskej súťaže a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 347/1990 Zb. o organizácii ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov v znení neskorších predpisov tak, že za zneužívanie dominantného postavenia uvedeného v bode 1 tohto rozhodnutia **ukladá** podnikateľovi SPP – preprava, a.s., so sídlom Mlynské nivy 42, 825 11 Bratislava, IČO 35 910 712 **peňažnú pokutu** vo výške **98 900 000,- Sk**, slovom deväťdesiatosemmiliónovdeväťstotisíc slovenských korún, ktorú je povinný uhradiť na účet Protimonopolného úradu Slovenskej republiky č. 7000060793/8180, KS 1118, VS 200721105 vedený v Štátnej pokladnici v lehote do **30 dní** odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto rozhodnutia.

(2) Proti tomuto rozhodnutiu podal účastník konania rozklad (list ev. pod č. 5/PMÚ SR/ 2008 zo dňa 2.1.2008). Rada Protimonopolného úradu Slovenskej republiky (ďalej len „Rada úradu“), ako orgán príslušný na konanie o rozklade vydala dňa 26.9.2008 rozhodnutie č. 2008/DZ/R/2/076, ktorým rozhodla, že rozhodnutie I. stupňa mení tak, že:

Bod 1) výrokovvej časti rozhodnutia znie:

*Konanie podnikateľa eustream, a.s., so sídlom Mlynské nivy 42, 825 11 Bratislava, IČO 35 910 712 (do 02.01.2008 SPP – preprava, a.s., so sídlom Mlynské nivy 42, 825 11 Bratislava, IČO 35 910 712), spočívajúce vo vynucovaní odpredaja pripojovacieho zariadenia pri uzatváraní Zmluvy o pripojení distribučnej siete spoločnosti a Dohody o prepojení so spoločnosťou GasTrading, s.r.o. so sídlom Šafárikova 1, 934 01 Levice **je zneužívaním dominantného postavenia** na relevantnom trhu poskytovania služby pripojenia k prepravnej sieti zemného plynu na území vnútroštátnej prepúšťacej stanice Starý Hrádok formou vynucovania neprimeranej obchodnej podmienky podľa **§ 8 ods. 2 písm. a)** zákona č. 136/2001*

Z.z. o ochrane hospodárskej súťaže a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 347/1990 Zb. o organizácii ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon“) a je preto podľa § 8 ods. 6 tohto zákona zakázané.

Bod 2) výrokovej časti rozhodnutia ostáva nezmenený.

(3) Voči uvedeným rozhodnutiam podal účastník konania žalobu na Krajský súd v Bratislave (ďalej len „KS BA“). Tento sa vecou zaoberal a po preskúmaní veci dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie úradu i postup, ktorý jeho vydaniu predchádzal, boli z hľadiska vymedzenia žalobných dôvodov v súlade so zákonom, pretože žalovaný dostatočne zistil skutkový stav veci, vyvodil z neho správne právne závery a svoje závery náležite odôvodnil. Nakoľko námietky žalobcu podľa názoru KS BA neodôvodňovali zrušenie napadnutého rozhodnutia, súd žalobu ako neodôvodnenú rozsudkom č. 2S 204/08-317 zo dňa 30.6.2010 zamietol.

(4) Spoločnosť eustream, a.s. podala proti rozsudku KS BA odvolanie na Najvyšší súd SR (ďalej len „NS SR“). Ten sa po preskúmaní veci s názorom KS BA nestotožnil a dňa 28.4.2011 rozsudkom č. 4Sžh/1/2010 rozsudok KS BA zmenil tak, že podľa § 250j ods. 2 písm. c) a d) zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok rozhodnutie Rady úradu zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. V rozsudku pritom vyslovil viacero námietok voči rozhodnutiu úradu a zaviazal úrad sa ďalej riadiť jeho právnym názorom. Rozsudok NS SR nadobudol právoplatnosť dňa 18.7.2011.

(5) Na základe toho vo veci opätovne konala Rada úradu, ktorá dňa 21.10.2011 rozhodla, že dokazovanie je potrebné doplniť o nové skutočnosti a opätovne sa zaoberať niektorými otázkami, preto rozhodnutím č. 2011/DZ/R/2/046 zrušila rozhodnutie prvého stupňa a vec vrátila odboru zneužívania dominantného postavenia na nové prejednanie a rozhodnutie.

(6) Úrad, viazaný právnym názorom NS SR a Rady úradu preto opätovne vo veci konal a dospel k nasledujúcim zisteniam.

A. Účastník konania

(7) Podľa § 3 ods. 2 zákona č. 136/2001 Z. z. o ochrane hospodárskej súťaže a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 347/1990 Zb. o organizácii ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon“) podnikateľom na účely tohto zákona je podnikateľ podľa osobitného predpisu (Obchodný zákonník), ďalej fyzická osoba a právnická osoba, ich združenia a združenia týchto združení, ak ide o ich činnosti a konania, ktoré súvisia alebo môžu súvisieť so súťažou bez ohľadu na to, či tieto činnosti a konania sú alebo nie sú zamerané na dosahovanie zisku.

(8) Spoločnosť SPP – preprava, a.s., so sídlom Mlynské nivy 42, 825 11 Bratislava, sa od 1.1.2008 premenovala na eustream, a.s. a od 1.3.2012 spoločnosť eustream,

a.s. zmenila sídlo spoločnosti na Votrubova 11/A, 821 09 Bratislava. Úrad preto v rozhodnutí uvádza tam, kde je to pre význam veci potrebné, pôvodný názov spoločnosti, ako bol používaný v danom čase, v ostatných prípadoch používa nový názov spoločnosti eustream, a.s.

(9) Spoločnosť eustream, a.s. je podľa výpisu z Obchodného registra Okresného súdu Bratislava I, oddiel: Sa, vložka číslo: 3480/B právnickou osobou s právnou formou akciová spoločnosť. Hlavným predmetom podnikania spoločnosti eustream, a.s. je preprava zemného plynu. Na uvedený predmet podnikania jej bolo Úradom pre reguláciu sieťových odvetví (ďalej len „URSO“) vydané povolenie č. 2006P 0071 na dobu neurčitú s termínom začatia výkonu činnosti 1.7.2006.

(10) Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, je spoločnosť eustream, a.s. podnikateľom podľa § 2 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov, je teda aj podnikateľom aj podľa § 3 ods. 2 zákona a podlieha pôsobnosti zákona podľa § 2 ods.1 písm. a).

(11) V zmysle ustanovenia § 25 ods. 3 písm. b) zákona účastníkom konania v prípade zneužívania dominantného postavenia je podnikateľ, ktorého činnosť alebo konanie je možným zneužívaním dominantného postavenia. Z uvedeného vyplýva, že v správnom konaní č. 0021/OZDP/2007 je **jediným účastníkom konania podnikateľ eustream, a.s.**

(12) Počas správneho konania, ktoré prebiehalo pred úradom po vrátení veci na nové prejednanie Radou úradu účastník správneho konania splnomocnil na zastupovanie pred úradom právneho zástupcu JUDr. Oliver Korec, advokát, Záhradnícka 9, 811 07 Bratislava, IČO 31769969 na zastupovanie v plnom rozsahu.

(13) Zákomom č. 387/2011 Z. z., účinným od 1.1.2012 došlo k zmene a doplneniu zákona. Ustanovenia relevantné pre posúdenie tohto prípadu zostali nezmenené, úrad preto v texte odôvodnenia tohto rozhodnutia používa jednotný názov „zákon“.

B. Kompetencia úradu

(14) Úrad a Rada úradu sa počas správneho konania, ktoré predchádzalo súdnemu prieskumu predmetnej veci, viackrát zaoberali otázkou kompetencie konať v danej veci, aby sa predišlo možnému kompetenčnému konfliktu. Keďže v odvetví plynárenstva existuje sektorový regulátor – URSO, úrad ho opakovane oslovil s otázkami ohľadne jeho právomocí posúdiť a sankcionovať predmetné konanie spoločnosti eustream, a.s. Na základe odpovedí URSO, ako aj po prehodnotení legislatívy v oblasti energetiky, úrad a Rada úradu dospeli k záveru, že úrad v danej veci má kompetenciu konať a túto nestratil ani podľa § 2 ods. 6 zákona. Toto ustanovenie bolo zo zákona v roku 2009 vypustené a v súčasnosti zákon už toto ustanovenie neobsahuje.

(15) Voči rozhodnutiam podal účastník konania žalobu na KS BA. Tento sa vecou zaoberal a po preskúmaní veci dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie úradu i postup, ktorý jeho vydaniu predchádzal, boli z hľadiska vymedzenia žalobných dôvodov v súlade so zákonom, pretože žalovaný dostatočne zistil skutkový stav veci,

vyvodil z neho správne právne závery a svoje závery náležite odôvodnil. Konkrétne vo vzťahu ku kompetencii úradu KS BA uviedol, že právomoc úradu na prejednávanie a postih predmetného skutku podľa zákona bola daná, aj keď išlo o konanie subjektu regulovaného sektorovým regulátorom, pretože URSO nemal priame právne nástroje na to, aby postihol konanie eustream, a.s.¹ S týmto právnym názorom sa NS SR nestotožnil.

(16) NS SR vo svojom rozsudku uviedol: „Súdu bol tiež predložený list URSO adresovaný úradu – OZDP č. 1640/URSO/2007 z 10.5.2007 ako Stanovisko, z ktorého považuje odvolací súd za dôvodné uviesť nasledovné: „V prípade, ak prevádzkovateľ siete neplní, prípadne porušuje povinnosť vyplývajúcu z uvedených ustanovení Zákona o energetike (predtým v texte uvedený § 41 ods. 6 písm. f) a k) ako aj § 13 ods. 2 zákona č. 276/2001 Z. z. o regulácii v sieťových odvetviach a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov /ďalej len „zákon o regulácii“/) je daná kompetencia URSO, resp. vecne príslušného organizačného útvaru v tejto veci konať a rozhodnúť“, pričom poukázal na konkrétne ustanovenia zákona o regulácii a tiež zákona č. 656/2004 Z.z. o energetike a o zmene niektorých zákonov (ďalej len „zákon o energetike“). Ďalej sa v stanovisku uvádza: „Uvedené zákonné ustanovenia priznávajú URSO všeobecnú kontrolnú a sankčnú kompetenciu v oblasti regulácie sieťových odvetví podľa ZoRSO a ZoE. V prípade, ak sa naplní vecná podstata vyššie spomenutých zákonných ustanovení, URSO v rámci svojej pôsobnosti pristúpi k uplatňovaniu kompetencií mu daných príslušnými ustanoveniami ZoRSO a ZoE“. Uvedeným stanoviskom sa žalovaný nezaoberal.“

(17) Založenie kompetencie PMÚ podľa názoru NS SR „nemožno vyvodiť ani z tvrdenia žalovaného uvedeného v rozhodnutí, ako aj v priebehu sporu, že URSO žiadnym spôsobom vo veci nekonal, ani neprijal žiadne rozhodnutie, či iné regulačné opatrenie, a že zo strany URSO nebol prijatý žiaden záver ohľadom oprávnenosti požiadavky jednej alebo druhej strany vo veci vlastníctva pripojovacieho zariadenia. S uvedeným konštatovaním žalovaného možno súhlasiť len potiaľ, pokiaľ sa URSO priamo nevyjadril k otázke „odpredaja“ a „vlastníctva“ pripojovacieho zariadenia ako k vecnému obsahu Zmluvy a Dohody. Avšak záver o tom, že URSO žiadnym spôsobom vo veci nekonal, neprijal žiadne rozhodnutie, či iné regulačné opatrenie, je jednak v rozpore s obsahom spisov a nezodpovedá najmä obsahu schváleného Prevádzkového poriadku, najmä jeho čl. 7 ako celku, ktorým bolo učinené zadost' zákonnej požiadavke upraviť v Prevádzkovom poriadku aj podmienky „pripojenia“, čo v pôvodne schválenom Prevádzkovom poriadku absentovalo. Je pritom podľa názoru súdu irelevantné, či URSO rozhodlo o schválení prevádzkového poriadku s cieľom vyriešiť spornú situáciu v prospech jednej či druhej strany (pokiaľ ide o otázku vlastníctva pripojovacieho zariadenia), čím by deklaroval, ako uvádza žalovaný, kompetenciu vo veci konať (pozri dôvody žalovaného na str. 13 ods. 3 rozhodnutia o rozklade), alebo či schválil predložený návrh zmeny Prevádzkového poriadku, ktorý mohol predložiť len prevádzkovateľ prepravnej siete (PPS), ako všeobecnú úpravu platnú pre každý prípad pripojenia.“

(18) Osobitne NS SR poukazuje na „list URSO adresovaný žalovanému č. 3158/2008/BA z 18. 3. 2008, v ktorom URSO v bode 1 síce konštatuje, že podľa

¹ Rozsudok č. 2S 204/08-317 zo dňa 30.6.2010; str. 13, ods. 2.

§ 5 ZoRSO nepatrí do jeho pôsobnosti vyjadrovať sa k obsahu zmluvy o pripojení, avšak uvádza aj viaceré ďalšie skutočnosti, ktorými sa žalovaný nezaoberal. Z listu o.i. vyplýva, že návrh Prevádzkového poriadku prepravnej siete spoločnosti eustream, z 13.3.2007 úrad po dôkladnom posúdení a po zvážení, že predložený návrh nie je v rozpore so zákonom ani iným predpisom schválil dňa 16.5.2007 a vydal o tom rozhodnutie č. 0003/2007/04/PP.“

(19) Rada úradu v rozhodnutí č. 2011/DZ/R/2/046 na základe uvedeného zaviazala prvostupňový orgán „opätovne sa zaoberať posúdením svojej kompetencie podľa § 2 ods. 6 zákona v znení platnom a účinnom v rozhodnej dobe, t.j., či ide o prípad obmedzenia súťaže, posúdenie ktorého patrí do pôsobnosti iného orgánu, ktorý zabezpečuje ochranu súťaže podľa osobitného predpisu. V tejto súvislosti bude musieť následnej vyhodnotiť všetky vyjadrenia URSO, obsiahnuté v spise a podľa okolností požiadať URSO o ďalšie vyjadrenia“.

(20) Keďže NS SR namietal nesprávne vyhodnotenie kompetencie úradu konať vo veci a považoval za nedostatočnú komunikáciu v tomto smere s URSO a MH SR, úrad sa posúdením kompetencie znovu zaoberal, pričom uskutočnil stretnutie s týmito dvomi úradmi. Z rokovania vyplynula tiež otázka možnej kompetencie ŠEI konať v danej veci, preto sa úrad obrátil so žiadosťou o stretnutie aj na túto inštitúciu. Na základe opätovného prehodnotenia spisového materiálu a všetkých podkladov získaných tak v pôvodnom, ako aj v novom konaní, dospel úrad k nasledujúcim zisteniam a záverom.

(21) Ustanovenia § 41 ods. 6 písm. f) a k) zákona o energetike hovoria, že prevádzkovateľ prepravnej siete je povinný

- f) uzatvoriť zmluvu o prístupe do prepravnej siete a zmluvu o pripojení k prepravnej sieti s každým, kto o to požiada, ak sú splnené technické a obchodné podmienky prístupu a pripojenia k prepravnej sieti,
- k) pripojiť prevádzkovateľa distribučnej siete k prepravnej sieti.

§ 13 ods. 2 zákona o regulácii, okrem iného, ustanovuje:

(2) Regulovaný subjekt je povinný

- a) vykonávať regulovanú činnosť v súlade s týmto zákonom a osobitnými predpismi (pozn. zákon o energetike, zákon o tepelnej energetike a ďalšie),
- b) dodržiavať určený spôsob cenovej regulácie a uskutočňovať dodávky tovaru a služieb v súlade so schválenými alebo určenými cenami,
- g) dodržiavať štandardy kvality dodávaného tovaru a poskytovanej služby ustanovené úradom,
- h) vykonať opatrenia uložené úradom,
- i) dodržiavať pravidlá pre fungovanie trhu s elektrinou a plynom,
- o) zverejniť platné ceny tovarov a služieb, ktoré podliehajú cenovej regulácii, ako aj podmienky ich dodávky alebo poskytovania spôsobom a v lehotách ustanovených úradom,
- p) poskytovať úradu potrebnú súčinnosť pri výkone pôsobnosti úradu podľa tohto zákona a osobitných predpisov v lehotách určených úradom, najmä poskytovať mu potrebné pravdivé podklady a informácie,
- q) umožniť prístup do sústavy, siete alebo zásobníka ďalším osobám podľa osobitného predpisu a rozhodnutia úradu.

(22) Ako sa uvádza, tieto ustanovenia sú všeobecného charakteru a dávajú URSO všeobecnú kontrolnú a sankčnú právomoc v oblasti regulácie a URSO pristúpi k uplatňovaniu svojich kompetencií, daných mu zákonom, ak sa naplní ich konkrétna vecná podstata. Z uvedeného treba poukázať najmä na fakt, že táto všeobecná kontrolná a sankčná právomoc URSO je daná len v oblasti regulácie a nie v oblasti ochrany hospodárskej súťaže a kompetencie URSO konať sú v zákone o regulácii presne špecifikované. URSO nemôže konať v akomkoľvek prípade, ale len vtedy, ak dôjde k naplneniu vecnej podstaty konkrétneho ustanovenia osobitných predpisov, teda buď k porušeniu regulácie, alebo porušeniu opatrení uložených týmto úradom. V prípade iného konania regulovaného subjektu, na ktoré zákon nepamätá, nemá URSO žiadnu kompetenciu zasiahnuť. Preto bolo v každom konkrétnom prípade potrebné posudzovať možnú kompetenciu regulátora nie podľa všeobecných kontrolných ustanovení, ale podľa konkrétnych právomocí obsiahnutých v danom zákone.

(23) Ak sa teda vrátime ku zneniu § 2 ods. 6 zákona, PMÚ strácal kompetenciu konať len vtedy, ak mal v danom konkrétnom prípade obmedzenia súťaže kompetenciu konať iný orgán podľa osobitného predpisu. Z toho vyplýva, že ak URSO takúto konkrétnu kompetenciu podľa príslušných osobitných predpisov nemá stanovenú, PMÚ nemohol svoju kompetenciu podľa § 2 ods. 6 zákona stratiť.

(24) Úrad posudzoval prípad vynucovania neprimeraných obchodných podmienok, t.j. § 8 ods. 2 písm. a) zákona, teda skutok, ktorého podstata spočíva v tom, že podnikateľ v dominantnom postavení trvá na splnení podmienok, ktoré sú v danom obchodnom vzťahu neprimerané a obchodný partner, ktorý je od dodávok dominantného podnikateľa závislý, je tým nútený na ne pristúpiť. Posúdenie tohto typu obmedzenia súťaže nie je v kompetencii ani URSO ani ŠEI. Toto vo svojom liste adresovanom PMÚ zo dňa 22.3.2007 ako aj v liste adresovanom spoločnosti GasTrading, s.r.o. dňa 3.4.2007 potvrdil aj URSO, keď uviedol, že podľa § 5 zákona o regulácii nemá v kompetencii vyjadrovať sa k zneniu zmluvy o pripojení k prepravnej sieti. Zároveň v tomto liste uviedol, že priestor na konanie URSO v danej veci je posúdenie, či žiadateľ o prístup alebo pripojenie k sieti splnil obchodné a technické podmienky stanovené energetickou legislatívou a tieto podľa neho v danom prípade GasTradingu, s.r.o. splnené boli.

(25) Je teda zrejmé, že URSO môže posudzovať len obchodné a technické podmienky stanovené energetickou legislatívou, a to len z hľadiska ich splnenia alebo nesplnenia. Nemá však kompetenciu hodnotiť primeranosť či neprimeranosť podmienok, ktoré si strany dohodnú v zmluve. Odpredaj Pripojovacieho zariadenia nebola ani obchodnou, ani technickou podmienkou v zmysle energetickej legislatívy. Bola to podmienka, ktorá išla nad rámec toho, čo boli strany povinné si v Zmluve o pripojení dohodnúť. URSO sa preto k tejto podmienke nemohol vyjadriť, nemohol posúdiť jej primeranosť, ani začať voči spoločnosti eustream, a.s. v tejto veci žiadne správne konanie pre obmedzenie súťaže.

(26) Počas druhostupňového konania sa Rada úradu znovu obrátila na URSO s otázkou, ako môže URSO zasiahnuť, ak sa prevádzkovatelia prepravnej a distribučnej siete nevedia dohodnúť na obsahu Zmluvy o pripojení. V odpovedi zo dňa 18.3.2008 URSO opakovane odpovedalo, že podľa § 5 zákona o regulácii

nepatrí do jeho pôsobnosti vyjadrovať sa k obsahu zmluvy o pripojení k prepravnej sieti.

(27) Dňa 16.3.2011 NS SR požiadal URSO o vyjadrenie k otázke, akým konkrétnym spôsobom môže ovplyvniť bezpečnosť, spoľahlivosť a efektívnosť prevádzkovania prepravnej siete skutočnosť, ak je pripojovacie zariadenie vo vlastníctve prevádzkovateľa distribučnej siete. URSO dňa 25.3.2011 na túto otázku odpovedal, že v záujme zabezpečenia nediskriminačného, transparentného, bezpečného prístupu, pripojenia a prevádzkovania siete je prevádzkovateľ siete povinný určiť technické podmienky a dodržať kritériá technickej bezpečnosti siete. Podrobnosti stanovuje vyhláška MH SR č. 337/2005 Z. z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti o rozsahu technických podmienok prístupu a pripojenia do sústavy a siete a pravidiel prevádzkovania sústavy a siete. Keďže gestorom tejto vyhlášky je MH SR, URSO odporučilo súdu obrátiť sa s danou otázkou na MH SR. Listom zo dňa 12.4.2007 MH SR uviedlo, že nemá kompetencie na posudzovanie vplyvu vlastníctva pripojovacieho zariadenia vo vzťahu k bezpečnosti, spoľahlivosti a efektívnosti prevádzkovania prepravnej siete a že uvedené vzťahy by mali byť upravené zmluvne na úrovni podnikateľských subjektov v súlade s postupmi stanovenými príslušnými predpismi.

(28) Z vyššie uvedeného podľa názoru úradu vyplýva, že otázka vlastníctva (resp. odpredaja) Pripojovacieho zariadenia nebola ani obchodnou ani technickou podmienkou v zmysle energetickej legislatívy, išlo o inú zmluvnú podmienku, a jej dohodnutie bolo výlučne na vôli zmluvných strán. Keďže však NS SR považoval za potrebné znovu sa touto otázkou zaoberať a opätovne osloviť URSO aj MH SR, úrad tak urobil a dňa 2.2.2012 uskutočnil rokovanie s oboma úradmi.

(29) Na rokovaní k predmetnej problematike URSO uviedol, že *„V tom čase nikto nepredpokladal, že sa na prepravnú sieť bude niekto nový pripájať, preto to nebolo nijako legislatívne ošetrované. Nikde nebolo napísané, čo je podmienka pripojenia, ako sa má vypočítavať cena za pripojenie, GasTrading a eustream si to v podstate sami tvorili. URSO nemohol do zmluvy zasiahnuť, lebo nemá/nemal kompetenciu vyjadrovať sa k podmienkam zmluvy. ... V prípade, ak sa nevedia dohodnúť na iných ako predpismi požadovaných podmienkach, URSO im nemôže robiť arbitra. Distribučnú sieť by mal prevádzkovateľ pripojiť bezodkladne po splnení obchodných a technických podmienok a ostatné sporné podmienky si majú strany doriešiť dodatočne, mimo zmluvy o pripojení.“*²

(30) Čo sa týka § 41 ods. 6 zákona o energetike, URSO na rokovaní poukázal na rozdiel medzi pripojením k sieti a prístupom k sieti. Kým odmietnutie prístupu k sieti by podľa uvedeného ustanovenia zákona riešil URSO, odmietnutie pripojenia k sieti by postúpili na ŠEI. Rovnako sa vyjadrilo aj MH SR, ktoré tiež uviedlo, že podnety týkajúce sa odmietnutia pripojenia k sieti by mala riešiť ŠEI.

(31) Úrad na základe uvedených informácií uskutočnil dňa 16.2.2012 rokovanie so zástupcami ŠEI, ktorí k otázke odmietnutia pripojenia k sieti uviedli, že *„ŠEI môže posudzovať len podmienky stanovené v energetickej legislatíve, najmä však podmienky technického charakteru“*. Ak sú v návrhu zmluvy nejaké ďalšie

² Spisový materiál – por. č. 2; Zápisnica z rokovania, str. 2 ods. 5 a str. 3 ods. 9

podmienky, tie už nemá v kompetencii posúdiť, a domnieva sa, že tam už je priestor pre posúdenie týchto podmienok PMÚ.³

(32) Na základe rokovaní uskutočnených so všetkými tromi úradmi teda možno konštatovať, že URSO, resp. ŠEI majú kompetenciu posudzovať len splnenie alebo nesplnenie obchodných a technických podmienok stanovených v energetickej legislatíve, avšak nemajú kompetenciu posudzovať primeranosť, či neprimeranosť akýchkoľvek ďalších podmienok, ktoré si do zmluvy doplnia zúčastnené strany nad rámec platnej energetickej legislatívy. K splneniu obchodných a technických podmienok sa URSO, resp. ŠEI zároveň vyjadrujú len v prípade, ak na základe podnetu riešia možné porušenie § 41 ods. 6 zákona o energetike, teda v prípade podozrenia na odmietnutie prístupu alebo pripojenia k sieti. Tieto úrady však nikdy nezasahujú do procesu uzatvárania zmlúv, pretože nemajú kompetenciu v tomto smere do zmluvy zasahovať.

(33) Čo sa týka vyjadrenia URSO v stanovisku zo dňa 10.5.2007, kde URSO konštatuje, že ak sa naplnia podmienky zákona o energetike (§ 41 ods. 6 a § 13), je daná kompetencia URSO vo veci konať a rozhodnúť, PMÚ môže konštatovať, že uvedené ustanovenia zákona o energetike sa týkajú len kompetencií v oblasti porušenia podmienok regulácie, prístupu k sieti, pripojenia k sieti a pod., no nedávajú URSO kompetenciu konať v prípade posúdenia primeranosti podmienok zmluvy, teda kompetenciu konať v prípade, ktorý posudzoval PMÚ.

(34) Podľa NS SR dôvody, ktoré viedli URSO k prijatiu Dodatku k Prevádzkovému poriadku sú irelevantné a je nesporné, že k doplneniu Prevádzkového poriadku došlo vzhľadom na aktuálnu potrebu tejto úpravy. Zároveň Rada úradu tiež v rozhodnutí č. 2011/DZ/R/2/046 konštatovala, „že v zmysle právneho názoru súdu úrad bude musieť vyhodnotiť okolnosti prijatia dodatku k Prevádzkovému poriadku a jeho schválenia URSO a v tejto súvislosti vyhodnotiť vyjadrenia URSO a MH SR, obsiahnuté v spise, resp. zaobstarať aj ďalšie, ak to bude potrebné“. K tomuto uvádzame nasledovné.

(35) PMÚ má všeobecnú kompetenciu konať vo všetkých prípadoch obmedzenia súťaže, ku ktorým na trhoch môže dôjsť. Túto svoju kompetenciu mohol podľa ustanovenia § 2 ods. 6 zákona PMÚ stratiť len v takom prípade, ak by konkrétny prípad obmedzenia súťaže mohol posudzovať iný orgán podľa osobitného predpisu. Znamená to, že musí existovať iný orgán, ktorý musí mať kompetenciu konať v danom konkrétnom prípade, pričom musí ísť o totožný skutok a tento skutok musí byť posudzovaný z pohľadu obmedzovania súťaže. Musel by teda existovať iný orgán, ktorý má kompetenciu posúdiť to isté obmedzenie súťaže, ktoré posudzuje v danom prípade aj PMÚ (totožnosť skutku). Len vtedy by PMÚ svoju kompetenciu stratil. V prípade konania voči spoločnosti eustream, a.s. PMÚ posudzoval správny delikt zneužívania dominantného postavenia formou vynucovania neprimeranej obchodnej podmienky. Tento skutok, toto obmedzenie súťaže, zároveň nemohol posúdiť žiadny iný orgán, pretože žiadny iný orgán nemal v danom čase (a ani v súčasnosti nemá) kompetenciu posúdiť obmedzenie súťaže formou vynucovania neprimeraných obchodných podmienok v plynárenstve.

³ Spisový materiál – por. č. 4; Zápisnica z rokovania, str. 2 ods. 7

(36) Schválenie Dodatku k Prevádzkovému poriadku prevádzkovateľa prepravnej siete nebolo podľa vyjadrenia URSO na rokovaní dňa 2.2.2012 reakciou na spor medzi spoločnosťami eustream, a.s. a GasTrading, s.r.o. pri uzatváraní zmluvy. URSO uviedol, že prijatie dodatku k Prevádzkovému poriadku nebolo jeho iniciatívou. Niektoré záležitosti by síce mohli riešiť aj z vlastnej iniciatívy, ale to nie je tento prípad. Keby URSO chcel v tejto veci (spor eustream, a.s. a GasTrading, s.r.o.) niečo meniť, asi by v prvom rade skúsil zmeniť nariadenie vlády a teda nie Prevádzkový poriadok. Treba tiež zdôrazniť, že išlo o návrh spoločnosti eustream, a.s. upraviť určitým spôsobom podmienky prevádzkovania siete do budúcnosti, teda nie o zásah URSO voči podnikateľovi, ktorého konanie by URSO posudzoval z pohľadu porušenia právnych predpisov. Samotný URSO by síce teoreticky mohol konať vo veci zmeny Prevádzkového poriadku, ako sa však sami vyjadrili, v tomto prípade tomu tak nebolo.

(37) Ak URSO schválil dodatok k Prevádzkovému poriadku spoločnosti eustream, a.s., nešlo v tom prípade o posúdenie obmedzenia súťaže spôsobené konaním spoločnosti eustream, a.s., a teda nie je daná totožnosť skutku, ktorú predpokladal § 2 ods. 6 zákona, ktorého cieľom bolo zabrániť, aby v tej istej veci konali dva orgány, pretože by dochádzalo k porušeniu zásady ne bis in idem. PMÚ by stratil kompetenciu konať len vtedy, ak by v danom konkrétnom prípade obmedzenia súťaže konal voči tomu istému podnikateľovi iný orgán (zvyčajne regulačný orgán) podľa osobitného predpisu. URSO však voči podnikateľovi eustream, a.s. (totožnosť účastníka konania) vo veci obmedzenia súťaže (totožnosť skutku) nemohol konať. Preto ani nedochádzalo a nemohlo v danom prípade dôjsť k porušeniu zásady ne bis in idem. PMÚ teda svoju kompetenciu podľa § 2 ods. 6 zákona nestratil.

(38) NS SR vo svojom rozsudku poukázal tiež na to, „... že správne konanie o schválení dodatku upravujúceho podmienky pripojenia sa začalo 13.3.2007 (teda pred začatím správneho konania Protimonopolným úradom) a skončilo schválením dodatku, vydaním rozhodnutia zo 16.5.2007 (pred ukončením konania PMÚ). URSO teda konal o návrhu na úpravu podmienok pripojenia v Prevádzkovom poriadku žalobcu z časti v rovnakom čase ako PMÚ konal o ochrane hospodárskej súťaže pre vynucovanie neprimeranej obchodnej podmienky v súvislosti s uzatváraním Zmluvy o pripojení a Dohody o prepojení.

Podľa názoru odvolacieho súdu z uvedeného vyplýva, že PMÚ nedostatočne vyhodnotil všetky skutočnosti rozhodujúce pre uplatnenie svojej kompetencie ako všeobecného orgánu ochrany hospodárskej súťaže, keďže nevytlúčil pochybnosti o tom, že na konanie a rozhodovanie je (bol) oprávnený podľa § 2 ods. 6 ZOHS iný orgán, ktorý je (bol) v rozpore s východiskovým tvrdením PMÚ o nečinnosti URSO, o podmienkach pripojenia v rámci svojej kompetencie konal a rozhodoval. Žalovaný však svoju kompetenciu z uvedeného hľadiska vôbec neposudzoval“.

(39) Schvaľovanie predloženého Prevádzkového poriadku, ktorý si vypracuje sám prevádzkovateľ prepravnej siete, nie je kompetenciou URSO, ktorá by mu umožňovala posúdiť správny delikt, teda protiprávne konanie prevádzkovateľa prepravnej siete. Nejde teda o posudzovanie rovnakého skutku podnikateľa, ktorý by posudzoval aj PMÚ a tým pádom schvaľovanie Prevádzkového poriadku nemožno považovať za kompetenciu, ktorá by znamenala prekážku konania ne bis in idem.

(40) Ustanovenie § 2 ods. 6 sa do zákona dostalo novelou č. 465/2002 Z.z., pričom zo samotnej dôvodovej správy k tomuto ustanoveniu vyplýva, že jeho cieľom bolo zabrániť dvojitému posudzovaniu toho istého konania, ktoré mohlo predstavovať súčasne porušenie dvoch predpisov a tým pádom by bol zaň podnikateľ dvakrát sankcionovaný. Aby sa takémuto dvojitému posudzovaniu predišlo, vložilo sa do zákona ustanovenie § 2 ods. 6 zákona.

(41) NS SR tiež v rozsudku uviedol, že úrad sa v súvislosti s posudzovaním a schválením Prevádzkového poriadku zo strany URSO mal zaoberať otázkou, či tým nebola vyriešená predbežná otázka, ktorá by odôvodňovala postup úradu podľa § 40 ods. 1 Správneho poriadku. Túto otázku, t.j. či pripojovacie zariadenie je súčasťou prepravnej siete, zároveň považoval NS SR za zásadnú aj pre posúdenie právomoci úradu, čím sa úrad nezaoberal.

(42) Predbežná otázka je otázka, od posúdenia ktorej závisí rozhodnutie vo veci, ktorá je predmetom správneho konania. „*Poznávacím znakom predbežnej otázky je teda i to, že odpoveď na ňu môže byť predmetom iného samostatného konania (správneho, súdneho)*“⁴ Z tohto teda vyplýva, že jedna a tá istá otázka nemôže byť predbežnou otázkou a zároveň vymedzovať kompetenciu úradu. Ak by prisudzovala kompetenciu inému orgánu, potom predbežná otázka stráca zmysel a ak je to predbežná otázka, potom je vylúčené aby zároveň odoberala kompetenciu úradu.

(43) Je preto možné len zopakovať vyššie uvedené, a to že URSO resp. ŠEI majú kompetenciu posudzovať len splnenie alebo nesplnenie obchodných a technických podmienok stanovených v energetickej legislatíve, avšak nemajú kompetenciu posudzovať primeranosť, či neprimeranosť akýchkoľvek ďalších podmienok, ktoré si do zmluvy doplnia zúčastnené strany nad rámec platnej energetickej legislatívy. Schválenie dodatku k Prevádzkovému poriadku nebolo konaním URSO o predbežnej otázke podľa § 40 ods. 1 Správneho poriadku, ani konaním vo veci vyhodnotenia primeranosti alebo neprimeranosti podmienky odpredaja Pripojovacieho zariadenia v procese rokovaní o zmluvách súvisiacich s pripojením.

(44) Z vyššie uvedeného vyplýva, že úrad v danom prípade mal podľa zákona kompetenciu konať.

(45) Účastník konania namietal, že argument úradu, že URSO, resp. ŠEI je kompetentné konať, ak ide o odmietnutie pripojiť distribučnú sieť, avšak nie je kompetentné, ak ide o odmietnutie pripojiť distribučnú sieť požadovaním neprijateľných obchodných podmienok, je nelogický, nesprávny a bez opory v zákone. Tento svoj záver odvodzuje z tvrdenia, že odmietnutie pripojenia distribučnej siete k prepravnej sieti môže mať podobu aj konštruktívneho odmietnutia a toto konštruktívne odmietnutie môže mať podobu vynucovania si takých podmienok pripojenia, ktoré sú pre záujemcu o pripojenie neprijateľné.

(46) V tomto prípade si účastník konania zamieňa dve rozdielne skutkové podstaty, keď hovorí o dôvodoch, kedy by mohlo byť ospravedlniteľné odmietnutie pripojiť distribučnú sieť k prepravnej sieti. Takéto odmietnutie pripojenia by mohlo byť predmetom správneho konania ŠEI v prípade možného porušenia § 41 ods. 6 písm.

⁴ S. Košičiarová; Správny poriadok, Komentár, Heuréka 2004;

k) v prípade, ak by spoločnosť odmietla pripojiť distribučnú sieť k svojej prepravnej sieti (pozri bod 30 rozhodnutia) alebo by to mohlo byť predmetom správneho konania PMÚ v prípade, ak by došlo k porušeniu § 8 ods. 2 písm. b) zákona, teda k zneužívaniu dominantného postavenia formou odmietnutia dodávok, odbytu, či technického rozvoja na úkor užívateľov. V prípade konania spoločnosti eustream, a.s., ktoré bolo predmetom tohto správneho konania, však bola posudzovaná iná skutková podstata, a to vynucovanie neprimeraných obchodných podmienok podľa § 8 ods. 2 písm. a) zákona. Túto skutkovú podstatu URSO, ani ŠEI podľa platnej legislatívy ako ani podľa ich vlastných vyjadrení, nemajú kompetenciu posudzovať, či postihnúť.

(47) Účastník konania ďalej vo vyjadrení k výzve pred vydaním rozhodnutia uviedol, že nesúhlasí s posúdením úradu ohľadne vyriešenia predbežnej otázky (viď bod 41-43 rozhodnutia), pričom sa odvoláva na § 5 ods. 1 zákona o regulácii. Úrad musí v tejto súvislosti opakovane poukázať na to, že URSO neprijalo dodatok k prevádzkovému poriadku ako reakciu na vyriešenie sporu medzi spoločnosťami eustream, a.s. a GasTrading, s.r.o., navyše keď v čase prijatia predmetného dodatku už bola medzi týmito spoločnosťami podpísaná kúpna zmluva na odpredaj pripojovacieho zariadenia. URSO sa pri posudzovaní návrhu dodatku nezaoberalo ani otázkou, či je potrebné v budúcnosti v podobnej situácii zahrnúť odpredaj pripojovacieho zariadenia do Zmluvy o pripojení alebo Dohody o prepojení alebo či sa má prípadný odpredaj riešiť v samostatnom zmluvnom vzťahu, resp. či má prevádzkovateľ prepravnej siete v budúcnosti takéto pripojovacie zariadenia vybudovať vždy sám vo vlastnej réžii a na vlastné náklady.

(48) Predbežnou otázkou sa podľa správneho poriadku rozumie taká otázka, od posúdenia ktorej závisí rozhodnutie vo veci, ktorá je predmetom správneho konania. Na jej vecné rozhodnutie však nie je príslušný správny orgán, pred ktorým prebieha dané správne konanie, ale iný správny orgán, prípadne súd. Ide teda o otázku, ktorá môže byť predmetom samostatného konania. Uvedené podmienky však v prípade eustream, a.s. splnené neboli.

(49) Predovšetkým PMÚ je jediný kompetentný orgán oprávnený posudzovať skutkovú podstatu vynucovania neprimeranej obchodnej podmienky, a to podľa § 8 ods. 2 písm. a) zákona. Obsahom tejto skutkovej podstaty je práve posúdenie primeranosti, či neprimeranosti obchodnej podmienky v danom zmluvnom vzťahu z pohľadu zneužívania dominantného postavenia podnikateľa a obmedzenia hospodárskej súťaže. Ak by úrad pripustil, že primeranosť alebo neprimeranosť obchodnej podmienky posudzuje iný orgán, poprel by tým svoju kompetenciu konať vo veci podľa § 8 ods. 2 písm. a) zákona.

(50) URSO nemá kompetenciu posudzovať primeranosť zmluvných podmienok a počas správneho konania vo svojich vyjadreniach opakovane uvádzal, že nie je kompetentný vyjadrovať sa k podmienkam zmluvy (pozri body 24 a 101 rozhodnutia a zápisnicu z rokovania dňa 2.2.2012, str. 2). Jeho pôsobnosť je obmedzená posudzovaním toho, či sú alebo nie sú v danom konkrétnom prípade splnené obchodné a technické podmienky definované v energetickej legislatíve. Aj v takom prípade sa však vyjadruje len k tomu, či dané podmienky boli splnené alebo splnené neboli, avšak neposudzuje ich primeranosť/neprimeranosť v zmluvnom vzťahu.

Posúdenie primeranosti, resp. neprimeranosti zmluvnej podmienky nie je otázkou, ktorú by mohlo URSO riešiť ako predmet samostatného konania. URSO síce v rámci svojej kompetencie schvaľuje návrh Prevádzkového poriadku predložený prevádzkovateľom prepravnej siete, avšak tento posudzuje len z pohľadu, či nie je v rozpore s energetickou legislatívou. Cieľom takéhoto schvaľovacieho konania teda nie je posúdenie primeranosti alebo neprimeranosti jednotlivých podmienok, ktoré si dotknuté strany dohadujú v procese uzatvárania zmluvy.

(51) Z uvedeného je zrejmé, že schválenie dodatku k Prevádzkovému poriadku eustream, a.s. nemožno považovať za rozhodnutie o predbežnej otázke, ktorou by bol PMÚ viazaný, a to ani napriek tomu, že URSO predmetný dodatok schvaľovalo v rovnakom čase, ako konal vo veci zneužívania dominantného postavenia úrad.

(52) Takýto záver podporuje aj skutočnosť, že úrad by nemohol dať podnet na URSO na posúdenie predbežnej otázky, či je požadovanie prevodu vlastníckeho práva k Pripojovaciemu zariadeniu neprimeranou podmienkou, pretože URSO v takejto veci nemôže konať. Rovnako by URSO nemohol sám začať správne konanie o posúdenie, či je požadovanie prevodu vlastníckeho práva neprimeranou zmluvnou podmienkou.

(53) Úrad preto zotrváva na svojich záveroch a konštatuje, že otázka primeranosti podmienky odpredaja Pripojovacieho zariadenia v súvislosti s podpisovaním Zmluvy o pripojení a Dohody o prepojení medzi spoločnosťami eustream, a.s. a GasTrading, s.r.o. schválením dodatku k prevádzkovému poriadku nebola vyriešená a schválenie tohto dodatku preto nemožno považovať za vyriešenie predbežnej otázky v súvislosti s posudzovaním možného protiprávneho konania spoločnosti eustream, a.s. podľa zákona o ochrane hospodárskej súťaže.

(54) Úrad tiež na základe pôvodného dokazovania ako aj na základe doplnených vyjadrení URSO, MH SR a ŠEI považuje za jednoznačne preukázané, že PMÚ bol jediným orgánom kompetentným konať v danej veci a URSO ani ŠEI nemali kompetenciu posúdiť konanie spoločnosti eustream, a.s. spočívajúce vo vynucovaní neprimeranej obchodnej podmienky.

(55) Úrad sa vymedzením kompetencie podľa § 2 ods. 6 zákona zaoberal najmä na základe námietok súdu, avšak je potrebné uviesť, že v zmysle ustálenej judikatúry európskych súdov sa kompetencie prierezových a sektorových regulátorov neprekrývajú a paralelnou aplikáciou súťažnej a regulačnej legislatívy nemôže ani teoreticky dôjsť porušeniu zásady ne bis in idem.

(56) V roku 2009 bolo ustanovenie § 2 ods. 6 zo zákona vypustené a to na základe iniciatívy Európskej Komisie, ktorá s takýmto výkladom nesúhlasila a na základe jej usmernenia nemá byť prekážkou konania úradu, ak o tej istej veci už rozhoduje iný úrad. K tejto problematike sa v pôvodnom rozhodnutí z roku 2008 vyjadrila aj Rada úradu, keď uviedla: „*V tejto súvislosti možno poukázať aj na judikatúru európskych súdov a následne rozhodovaciu prax Európskej komisie, ktorá vychádza z toho, že súťažné pravidlá možno aplikovať navyše aj paralelne popri špecifickej sektorovej regulácii všade tam, kde napriek existencii špecifickej sektorovej regulácie existuje priestor pre autonómne komerčné správanie podnikateľa, ktoré môže obmedzovať*

hospodársku súťaž⁵. Každý podnikateľ, teda aj ten, ktorého podnikateľské aktivity do určitej miery podliehajú sektorovo špecifickej regulácii, je aj naďalej povinný rešpektovať zákon o ochrane hospodárskej súťaže, ktorý sa aplikuje na všetky odvetvia a sektory hospodárstva, t.j. aj na sektor plynárenstva. Kompetencia úradu posúdiť konanie podnikateľov bez ohľadu na to, v akom odvetví hospodárstva podnikajú, nebola vylúčená žiadnym právnym predpisom a pokiaľ konanie eustream-u, a.s. naplnilo skutkovú podstatu zneužitia dominantného postavenia, úrad bol kompetentný a povinný zasiahnuť.“

(57) Tento náhľad na uplatňovanie pravidiel hospodárskej súťaže národnými súťažnými autoritami v sektoroch, kde pôsobia aj špecifickí sektoroví regulátori, bol najnovšie potvrdený aj rozsudkom Všeobecného súdu (ôsma komora) z 29. marca 2012 v prípade Telefónica vs. Európska Komisia⁶. Napr. podľa bodu 300 predmetného rozsudku: „Z toho vyplýva, že rozhodnutia prijaté zo strany NRO (pozn.: Národný regulačný orgán) na základe regulačného rámca 2002 nezbavujú Komisiu jej právomoci zasiahnuť v neskoršom štádiu na účely uplatnenia článku 82 ES podľa nariadenia č. 17 a od 1. mája 2004 nariadenia č. 1/2003. Okrem toho žiadne ustanovenie uvedeného rámca neukladá Komisii povinnosť preukázať existenciu výnimočných okolností na odôvodnenie jej zásahu v takom prípade, ako tvrdia žalobcovia. Preto je potrebné zamietnuť argument žalobcov, podľa ktorého v podstate ani Komisia ani národné orgány hospodárskej súťaže nemali analyzovať z hľadiska práva hospodárskej súťaže správanie, ktoré podlieha regulačným opatreniam majúcim podobné ciele.“

(58) Je pravdou, že v tomto prípade nebolo aplikované európske súťažné právo, avšak vzhľadom ku skutočnosti, že národné právo prešlo procesom aproximácie s európskym právom pred vstupom SR do EÚ a slovenské súťažné právo (konkrétne § 8 zákona) vychádza z európskeho súťažného práva, je nepochybné, že závery Všeobecného súdu sú platné aj pre aplikáciu národného súťažného práva.

C. Dokazovanie

(59) Účastník konania vo vyjadrení k výzve pred vydaním rozhodnutia namietal, že spôsob, akým úrad získal podklady rozhodnutia, bol v rozpore so zákonom, pretože spoločnosť eustream, a.s., ako účastník konania, nebola prizvaná na ústne pojednávania nariadené PMÚ za účelom výsluchu zástupcov URSO, zástupcov MH SR, zástupcov ŠEI a zástupcov spoločnosti GasTrading, s.r.o. a nemohla pri ústnom pojednávaní uplatniť pripomienky, námety, ani klásť otázky.

(60) Ustanovenie § 21 správneho poriadku uvádza, že správny orgán nariadi ústne pojednávanie, ak to vyžaduje povaha veci, najmä ak sa tým prispeje k jej objasneniu,

⁵ Vid' napr. Rozhodnutie Európskej komisie – Commission Decision z 21. mája 2003 vo veci Deutsche Telekom AG, Case COMP/C-1/37.451,37.578,37.579, 2003/707/EC, OJ L 263/9, bod 54., potvrdené rozsudkom Súdu prvej inštancie zo dňa 10. apríla 2008, T-271/03, Deutsche Telekom AG v. Commission of the European Communities

⁶ Prípád T-336/07 Telefónica, SA and Telefónica de España, SA vs. Európska Komisia; bod 293 a nasl. ;
<http://europa.eu/rapid/pressReleasesAction.do?reference=MEMO/12/233&format=HTML&aged=0&language=EN&guiLanguage=en>

alebo ak to ustanovuje osobitný zákon. Keďže žiadny osobitný zákon nedáva úradu povinnosť nariadiť ústne pojednávanie, z uvedeného je zrejmé, že je na posúdení a zvážení úradu, či z povahy veci vyplýva, že ústne pojednávanie by prispelo k objasneniu veci. Správny orgán teda v danom konkrétnom prípade vyhodnotí, či považuje za potrebné nariadiť ústne pojednávanie. V prípade tohto správneho konania voči spoločnosti eustream, a.s. účastník konania nežiadal nariadenie ústneho pojednávania a úrad nepovažoval ústne pojednávanie za nevyhnutné na objasnenie veci, preto ústne pojednávanie v tomto správnom konaní nebolo nariadené.

(61) Ustanovenie § 34 správneho poriadku uvádza, že na dokazovanie možno použiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutočný stav veci a ktoré sú v súlade s právnymi predpismi a podľa § 32 ods. 2 správneho poriadku spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán. Podľa § 22 ods. 2 zákona o ochrane hospodárskej súťaže zamestnanci úradu majú právo vyžadovať od podnikateľov, ako aj od vedúcich zamestnancov podnikateľa, alebo od iných zamestnancov podnikateľa informácie a podklady, ktoré sú nevyhnutné na činnosť úradu a majú tiež právo vyžadovať aj ústne alebo písomné vysvetlenie. Podľa § 22 ods. 10 zákona úrad je oprávnený vyžadovať od fyzických osôb a právnických osôb informácie a podklady o podnikateľovi, ako aj ďalšie informácie a podklady nevyhnutné na činnosť úradu podľa tohto zákona. Keďže správne konanie sa riadi zásadou písomnosti, úrad si väčšinu podkladov pre rozhodnutie zvyčajne zaobstaráva prostredníctvom žiadosti o informácie a podklady v písomnej forme. V prípade, keď je to účelné, úrad požiada o poskytnutie informácií ústne na osobnom stretnutí, z čoho sa spíše zápisnica. Takáto forma bola zvolená aj v tomto prípade. Stretnutie so zástupcami spoločnosti GasTrading, s.r.o. bolo podaním ústneho vysvetlenia k prejednávanej veci, čo je v súlade s § 22 ods. 2 a stretnutia so zástupcami URSO, MH SR a ŠEI sa uskutočnili za účelom získania informácií podľa § 22 ods. 10 zákona. V prípade týchto stretnutí nešlo o výsluch svedka, ako to tvrdí účastník konania, a preto úradu nevznikla povinnosť nariadiť ústne pojednávanie v zmysle správneho poriadku.

(62) Na základe uvedených skutočností úrad konštatuje, že stretnutia so zástupcami GasTrading, s.r.o., URSO, ŠEI a MH SR neboli ústnymi pojednávaniami a neboli na nich vyslúchaní svedkovia. Všetky predmetné dôkazy boli zadovážené v súlade so zákonom o ochrane hospodárskej súťaže ako aj v súlade so správnym poriadkom.

(63) Účastník konania vo vyjadrení k výzve pred vydaním rozhodnutia ďalej namietal, že úrad prezentuje návrh Zmluvy o pripojení zo dňa 23.1.2007 ako prvý návrh obsahujúci požiadavku odpredaja pripojovacieho zariadenia, pričom podľa účastníka konania mal úrad brať do úvahy aj zápis z rokovania z 25.5.2006, kde bola otázka vlastníctva tiež riešená.

(64) Úrad sa počas správneho konania zaoberal aj rokovaním z 25.5.2006. Zápis z tohto rokovania síce preukazuje, že predmetom diskusie medzi zástupcami spoločností eustream, a.s. a GasTrading, s.r.o. bola, okrem iného, aj otázka vlastníctva pripojovacieho zariadenia v budúcnosti, avšak táto otázka bola vznesená len zo strany spoločnosti GasTrading, s.r.o. Spoločnosť eustream, a.s. sa podľa záznamu z rokovania vyjadrila, že na divízií assetu preverí možnosti prípadného

odkúpenia stavby v budúcnosti. Takéto vyjadrenie obsiahnuté v zázname z rokovania však ešte nemožno považovať za žiadosť eustreamu, a.s. o odkúpenie pripojovacieho zariadenia.

(65) Z podkladov, ktoré obsahuje spis k predmetnej veci vyplýva, že v nasledujúcom období (25.5.2006 – 23.1.2007) si strany vymenili viaceré návrhov zmlúv v súvislosti s pripojením, ktoré si vzájomne pripomienkovali, no žiadna z nich neobsahovala zmienku o vlastníctve pripojovacieho zariadenia, či žiadosť eustream, a.s. o jeho odkúpenie. Účastník konania síce v zápisnici zo dňa 24.4.2012 uviedol, že *„Otázka vlastníctva pripojovacieho zariadenia sa priebežne diskutovala. To sa spomínalo na viacerých stretnutiach, avšak nie vždy sa robili zápisy zo stretnutí, resp. zápisy neobsahovali doslovný prepis priebehu stretnutia.“*, no toto svoje tvrdenie nedokázal podložiť žiadnymi zápismi, e-mailami, či inými dôkazmi. Rovnako druhá zmluvná strana nepredložila žiadne dokumenty, ktoré by takéto diskusie potvrdzovali. Prvá požiadavka eustreamu, a.s. odkúpiť Pripojovacie zariadenie, ktorú strany počas správneho konania úradu predložili, sa objavila až v návrhu zmluvy zo dňa 23.1.2007. Úrad preto považuje svoje zhodnotenie dôkazov za správne.

D. Relevantné trhy

(66) V zmysle § 3 ods. 2 zákona je relevantný trh priestorový a časový súbeh ponuky a dopytu takých tovarov, ktoré sú na uspokojenie určitých potrieb z hľadiska užívateľa zhodné alebo vzájomne zastupiteľné.

(67) Pre posúdenie zneužívania dominantného postavenia na relevantnom trhu úrad najskôr definoval relevantný trh.

Tovarový relevantný trh

(68) Podľa § 3 ods. 4 zákona tovarový relevantný trh zahŕňa zhodné alebo vzájomne zastupiteľné tovary schopné uspokojiť určitú potrebu užívateľov, pričom ustanovenie § 3 ods. 5 zákona vymedzuje vzájomne zastupiteľné tovary ako tovary, ktoré sú zastupiteľné najmä z hľadiska ich fyzikálnych a technických charakteristík, ceny a účelu použitia.

(69) Spoločnosť GasTrading, s.r.o. je prevádzkovateľom lokálnej distribučnej siete v areáli Priemyselného parku a zároveň dodávateľom zemného plynu pre odberateľov sídliačich v Priemyselnom parku. Bez ohľadu na to, kto je dodávateľom zemného plynu pre spoločnosť GasTrading, s.r.o. (teda či je ním výrobca plynu, prevádzkovateľ podzemného zásobníka alebo iný dodávateľ plynu), na dopravenie zemného plynu ku koncovému odberateľovi potrebuje prevádzkovateľ lokálnej distribučnej siete prepojiť svoju sieť buď so sieťou iného distribútora alebo priamo s prepravnou sieťou.

(70) Technické požiadavky na prevádzku distribučnej siete vrátane jej vstupných bodov sú pritom dané požiadavkami odberu jednotlivých odberateľov. V Priemyselnom parku je najväčším odberateľom spoločnosť Slovintegra Energy, s.r.o., ktorá na výrobu tepla a elektrickej energie prostredníctvom paroplynového cyklu používa ako palivo zemný plyn. Paroplynový cyklus na svoju

prevádzku potrebuje tlak minimálne na úrovni 4,2 MPa a kapacitu 480 000 m³/deň. Technické požiadavky tohto odberateľa sú teda pre danú lokálnu distribučnú sieť určujúce a existujúci prepojovací bod GT RS 6000/2/1-463 s distribučnou sieťou SPP - distribúcia, a.s. tieto požiadavky nedokázal naplniť, keďže jeho maximálny výstupný tlak predstavuje 0,4 MPa a technická kapacita je maximálne 158 000 m³/deň (pričom táto kapacita bola ďalej limitovaná v Dohode o vzájomnom prepojení medzi spoločnosťami GasTrading, s.r.o. a SPP – distribúcia, a.s. na 29 000 m³/deň).

(71) V § 2 písm. a) bod 12 zákona o energetike sa ustanovuje, že národnou prepravnou sieťou je sieť, ktorá prepravuje plyn na vymedzenom území. V zmysle § 2 písm. c) bod 7 je prepravnou sieťou sieť kompresorových staníc a sieť vysokotlakových plynovodov, ktoré sú navzájom prepojené, s výnimkou ťažobnej siete. Prepojenie distribučnej siete priamo s prepravnou sieťou je možné s existujúcou alebo novovybudovanou prepravnou sieťou.

(72) Prepravná sieť prevádzkovaná spoločnosťou eustream, a.s. začala svoju prevádzku pred viac ako 40 rokmi. Pozostáva z približne 2 300 km vysokotlakových potrubí navzájom poprepájaných kompresorovými stanicami (na území SR sa nachádzajú štyri). Má štyri vstupno-výstupné body: Baumgarten, Lanžhot, Veľké Kapušany a agregovaný Domáci bod. Kapacita prepravnej siete je približne 300 mil. m³/deň.

(73) Vybudovať nové energetické zariadenie, ktorým je aj prepravná sieť, možno v zmysle § 11 zákona o energetike iba na základe osvedčenia o súlade investičného zámeru s dlhodobou koncepciou energetickej politiky. Dlhodobú koncepciu energetickej politiky schvaľuje vláda SR na návrh MH SR. V platnej energetickej politike, ktorá bola uznesením vlády SR schválená dňa 11.1.2006, (pričom s jej aktualizáciou sa počítalo v horizonte piatich rokov), nebolo uvažované s výstavbou ďalšej prepravnej siete zemného plynu. Z toho je možné usudzovať, že MH SR by žiadnemu subjektu žiadajúcemu o vydanie osvedčenia o súlade investičného zámeru na vybudovanie ďalšej prepravnej siete na území SR, teda ani spoločnosti GasTrading, s.r.o., takéto osvedčenie nevydalo. Z tohto dôvodu neprichádzalo pre spoločnosť GasTrading, s.r.o. do úvahy, aby si zakúpený plyn prepravila prostredníctvom novovybudovanej prepravnej siete, či už vlastnej alebo vybudovanej iným subjektom.

(74) Jediným riešením, ako zabezpečiť prepravu zakúpeného zemného plynu do vstupného bodu distribučnej siete spoločnosti GasTrading, s.r.o. bolo využiť existujúcu prepravnú sieť eustream, a.s. a realizovať pripojenie k nej.

(75) Podľa Technických podmienok spoločnosti eustream, a.s. ktorými sa určujú technické podmienky prístupu, pripojenia do prepravnej siete a prevádzkovania prepravnej siete“ (ďalej len „Technické podmienky“) sa pod pojmom „pripojenie“ rozumie súbor úkonov a činností vykonaných prevádzkovateľom prepravnej siete, ktoré sú nevyhnutné za účelom spojenia plynového zariadenia účastníka trhu s plynom a prepravnej siete.

(76) Ako už bolo vyššie uvedené, spoločnosť GasTrading, s.r.o., ako prevádzkovateľ distribučnej siete, nemala inú možnosť ako zabezpečiť prepravu zakúpeného

zemného plynu do vstupného bodu svojej distribučnej siete, iba využitím konkrétnej prepravnej siete eustream, a.s. Preto aj službu pripojenia k prepravnej sieti potrebovala zabezpečiť výlučne vo vzťahu k tejto konkrétnej infraštruktúre a túto službu jej mohol poskytnúť jedine jej prevádzkovateľ, ktorým je spoločnosť eustream, a.s. Preto je služba pripojenia k prepravnej sieti eustream, a.s. nezastupiteľná so službou pripojenia k akejkoľvek inej infraštruktúre.

(77) Úrad teda vymedzil tovarový relevantný trh ako trh poskytovania služby pripojenia k prepravnej sieti zemného plynu.

II. Priestorový relevantný trh

(78) Podľa ustanovenia § 3 ods. 6 zákona priestorový relevantný trh je vymedzený územím, na ktorom sú súťažné podmienky také homogénne, že toto územie môže byť odčlenené od ostatných území s odlišnými súťažnými podmienkami.

(79) V súčasnosti sa na území SR v rámci prepravnej siete nachádzajú štyri vnútroštátne prepúšťacie stanice, a to sú prepojovacie body v Rimavskej Sobote, Starom Hrádku, Ivanke pri Nitre a Plaveckom Petre. Vo všetkých týchto štyroch prepojovacích bodoch sú technologické zariadenia, t.j. predovšetkým prietokové a tlakové regulačné a meracie stanice. V týchto bodoch je možné pripojiť distribučnú sieť zemného plynu k prepravnej sieti.

(80) Priemyselný park Levice – Géňa sa nachádza vo vzdialenosti približne 5 km od vnútroštátnej prepúšťacej stanice Starý Hrádok. Vybudovanie prepojenia na ktorýkoľvek iný prepojovací bod, by bolo pre spoločnosť GasTrading, s.r.o. ekonomicky neefektívne, pretože ostatné prepojovacie body sú od areálu Priemyselného parku vzdialenejšie. Z tohto dôvodu spoločnosť GasTrading, s.r.o. požiadala Ministerstvo hospodárstva SR o vydanie osvedčenia na vybudovanie distribučnej siete zemného plynu s priamym pripojením na prepravnú sieť práve v tomto konkrétnom prepojovacom bode. Stavať energetické zariadenie možno podľa § 11 zákona o energetike iba na základe osvedčenia o súlade investičného zámeru s dlhodobou koncepciou energetickej politiky. Keďže Ministerstvo hospodárstva SR vydalo predmetné osvedčenie spoločnosti GasTrading, s.r.o. na vybudovanie distribučnej siete s priamym pripojením na prepravnú sieť v prepojovacom bode Starý Hrádok, bola spoločnosť GasTrading, s.r.o. týmto rozhodnutím viazaná a nemohla svoj investičný zámer realizovať inak, ako pripojením sa na prepravnú sieť v lokalite vnútroštátnej prepúšťacej stanice Starý Hrádok.

(81) Keďže služba pripojenia k prepravnej sieti zemného plynu mohla byť poskytnutá len v areáli vnútroštátnej prepúšťacej stanice Starý Hrádok, úrad vymedzil priestorový relevantný trh územím vnútroštátnej prepúšťacej stanice Starý Hrádok.

(82) Na základe vyššie uvedeného úrad definoval relevantný trh ako **trh poskytovania služby pripojenia k prepravnej sieti zemného plynu na území vnútroštátnej prepúšťacej stanice Starý Hrádok.**

D. Dominantné postavenie

(83) Podľa § 8 ods. 1 zákona dominantné postavenie na relevantnom trhu má podnikateľ alebo niekoľko podnikateľov, ktorí nie sú vystavení podstatnej súťaži a ktorí sa vzhľadom na svoju ekonomickú silu môžu správať nezávisle.

(84) Výlučným vlastníkom prepravnej siete zemného plynu na území SR bola v čase posudzovaného konania spoločnosť SPP, a.s. Nájomnou zmluvou na nájom prepravnej siete a príslušných pozemkov zo dňa []⁷ (ďalej len „Nájomná zmluva“) prenajala spoločnosť SPP, a.s. prepravnú sieť a príslušné pozemky s účinnosťou od []⁸ spoločnosti eustream, a.s. na obdobie []⁹.

(85) Prevádzkovateľom prepravnej siete je podľa § 2 písm. c) bod 15 zákona o energetike plynárenský podnik oprávnený na prepravu plynu podľa tohto zákona. Preprava plynu je podľa § 4 ods. 1 písm. b) zákona o energetike podnikaním v energetike, na ktoré sa podľa § 5 ods. 1 a ods. 2 písm. b) vyžaduje povolenie. URSO vydal s účinnosťou od 1.7.2006 povolenie č. 2006P 0071 na prepravu plynu pre spoločnosť eustream, a.s., na základe ktorého sa spoločnosť eustream, a.s. stala prevádzkovateľom prepravnej siete. Žiadna iná spoločnosť nemá a ani nikdy nemala na území SR povolenie na prepravu plynu. Na to, aby na trhu prepravy zemného plynu v SR pôsobili súčasne dvaja alebo viacerí podnikatelia, by bolo nutné, aby existovali dve alebo viac prepravných sietí. Nie je možné, aby pri existencii jednej prepravnej siete existovalo viac podnikateľov vykonávajúcich prepravu zemného plynu.

(86) Službu pripojenia k prepravnej sieti je schopný poskytnúť jedine účastník trhu s plynom, ktorý disponuje potrebnou infraštruktúrou a príslušným povolením na podnikanie v energetike. Infraštruktúrou potrebnou na poskytovanie služby pripojenia k prepravnej sieti je prepravná sieť, ktorú si tento účastník trhu s plynom buď sám vybuduje alebo si zoberie do nájmu existujúcu prepravnú sieť. Na vybudovanie prepravnej siete je potrebné vypracovať investičný zámer, ku ktorému, v prípade, že je v súlade s dlhodobou koncepciou energetickej politiky SR, vydá MH SR osvedčenie o súlade. Keďže platná dlhodobá koncepcia energetickej politiky SR nepočítala v horizonte minimálne najbližších piatich rokov s budovaním novej prepravnej siete zemného plynu na území SR, nebol predpoklad, že by MH SR akémukoľvek žiadateľovi takéto osvedčenie o súlade vydalo. Žiadny ďalší subjekt si na území SR nemohol vybudovať novú prepravnú sieť.

(87) Existujúca prepravná sieť, ktorá je vo vlastníctve spoločnosti SPP, a.s., bola Nájomnou zmluvou daná do nájmu spoločnosti eustream, a.s. na obdobie []¹⁰. Spoločnosť eustream, a.s. (resp. v tom čase SPP-preprava, a.s.) vznikla v dôsledku naplnenia zákonnej povinnosti v zmysle § 42 zákona o energetike odčleniť Divíziu Tranzit spoločnosti SPP, a.s. do samostatnej dcérskej spoločnosti. V nadväznosti na splnenie tejto povinnosti došlo aj k uzavretiu Nájomnej zmluvy.

⁷ Informácie v hranatých zátvorkách [...] predstavujú **obchodné tajomstvo** účastníka konania.

⁸ Informácie v hranatých zátvorkách [...] predstavujú **obchodné tajomstvo** účastníka konania.

⁹ Informácie v hranatých zátvorkách [...] predstavujú **obchodné tajomstvo** účastníka konania.

¹⁰ Informácie v hranatých zátvorkách [...] predstavujú **obchodné tajomstvo** účastníka konania.

Z tohto dôvodu nebolo uzavretie Nájomnej zmluvy výsledkom rokovania spoločnosti SPP, a.s. s viacerými subjektmi.

(88) Keby chcel na trh prepravy plynu vstúpiť nový subjekt, musel by požiadať URSO o vydanie povolenia na podnikanie v energetike v oblasti prepravy plynu. Jednou z podmienok na vydanie tohto povolenia je podľa § 6 ods. 2 písm. c) zákona o energetike preukázanie technických predpokladov na vykonávanie činností, na ktoré žiada povolenie. Podľa § 1 ods. 1 Vyhlášky URSO č. 375/2005 Z. z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti o požiadavkách na preukázanie technických predpokladov na podnikanie v energetike, požiadavkách na vzdelanie a na odbornú spôsobilosť, ako aj spôsob ich preukázania (ďalej len „Vyhláška č. 375/2005 Z. z.“), by žiadateľ musel preukázať vlastníctvo alebo iný právny vzťah k technologickej časti zariadenia na prepravu plynu. Keďže existujúcu prepravnú sieť už má v nájme spoločnosť eustream, a.s., nie je možné, aby v súčasnosti akýkoľvek iný subjekt túto podmienku splnil a získal tak povolenie URSO na podnikanie v oblasti prepravy plynu. Z uvedeného vyplýva, že spoločnosť eustream, a.s. nemá na trhu prepravy zemného plynu reálneho konkurenta a vstup potenciálnych konkurentov na tento trh je značne nepravdepodobný.

(89) Službu pripojenia k prepravnej sieti je oprávnený poskytnúť jedine plynárenský podnik oprávnený na prepravu plynu, ktorému v rámci prevádzkovania prepravnej siete vyplýva z § 41 ods. 6 zákona o energetike aj povinnosť pripojiť prevádzkovateľa distribučnej siete k prepravnej sieti. Z toho vyplýva, že pôsobenie na trhu poskytovania služby pripojenia k prepravnej sieti je neoddeliteľne spojené s pôsobením na trhu prepravy zemného plynu. Bariéry vstupu na trh prepravy zemného plynu, ktoré sú na základe vyššie uvedeného veľmi vysoké, teda podmieňujú aj vstup na trh poskytovania služby pripojenia k prepravnej sieti. Spoločnosť eustream, a.s., ako subjekt, ktorý má na trhu prepravy plynu 100 % trhovú podiel, nie je preto vystavená podstatnej súťaži ani na trhu poskytovania služby pripojenia k prepravnej sieti a môže sa vzhľadom na svoju ekonomickú silu správať nezávisle.

(90) Samotné pripojenie k prepravnej sieti zemného plynu je možné v štyroch prepojavacích bodoch, ktorými sú vnútroštátne prepúšťacie stanice, ktoré sú rovnako ako celá prepravná sieť v nájme spoločnosti eustream, a.s. na základe Nájomnej zmluvy. Službu pripojenia k prepravnej sieti v každej z týchto vnútroštátnych prepúšťacích staníc má teda výhradné právo a povinnosť poskytnúť spoločnosť eustream, a.s., z čoho vyplýva, že podnikateľ **eustream, a.s. má na relevantnom trhu poskytovania služby pripojenia k prepravnej sieti zemného plynu na území vnútroštátnej prepúšťacej stanice Starý Hrádok dominantné postavenie.**

E. Konanie eustream, a.s.

(91) Predmetom tohto správneho konania bolo posúdenie konania spoločnosti eustream, a.s. v súvislosti s rokovaním o pripojení distribučnej siete spoločnosti GasTrading, s.r.o. k prepravnej sieti zemného plynu a uzatváraním Zmluvy o pripojení a Dohody o prepojení so spoločnosťou GasTrading, s.r.o.

(92) Spoločnosť GasTrading, s.r.o. vznikla 15.3.2006 ako 100 %-ná dcérska spoločnosť spoločnosti Slovintegra, a.s., Jašíkova 2, 821 03 Bratislava (ďalej len „Slovintegra, a.s.“), ktorá je právnym nástupcom spoločnosti Adato Energy, s.r.o., Šafárikova 1, 934 01 Levice (ďalej len „Adato Energy, s.r.o.“). GasTrading, s.r.o. je prevádzkovateľom distribučnej siete a dodávateľom zemného plynu na základe povolenia č. 2006P 0079 vydaného URSO s termínom začatia výkonu činnosti 1.10.2006.

(93) Distribučná sieť, ktorej prevádzkovateľom je spoločnosť GasTrading, s.r.o., sa nachádza v areáli Priemyselného parku Levice – Géňa (ďalej len „Priemyselný park“). Má dva vstupné body. Prvým je prepojovací bod s distribučnou sieťou spoločnosti SPP – distribúcia, a.s., Mlynské nivy 44/b, 825 11, Bratislava 26 (ďalej len „SPP – distribúcia, a.s.“) a je ním hlavný uzáver plynu umiestnený pred regulačnou a meracou stanicou GT RS 6000/2/1-463. Druhým je prepojovací bod s prepravnou sieťou spoločnosti eustream, a.s. umiestnený za regulačnou a meracou stanicou RS 30 000 – VPS Starý Hrádok.

(94) Najväčším odberateľom zemného plynu v Priemyselnom parku je spoločnosť Slovintegra Energy, s.r.o., Šafárikova 1, 934 01 Levice (ďalej len „Slovintegra Energy, s.r.o.“), ktorej predmetom podnikania je výroba tepla a elektrickej energie na báze paroplynového cyklu. Väčšinovým vlastníkom spoločnosti Slovintegra Energy, s.r.o. je Slovintegra, a.s.

(95) Rokovania medzi SPP, a.s. a spoločnosťou Adato Energy, s.r.o. o dodávke zemného plynu pre projekt paroplynového cyklu začali v treťom kvartáli roku 2005, teda v čase pred uskutočnením právneho odčlenenia služieb prepravy a distribúcie do samostatných dcérskych spoločností (ďalej len „právny unbundling“), ku ktorému došlo s účinnosťou až od 1.7.2006. V priebehu rokovaní o technických podmienkach bolo zistené, že prepojovací bod GT RS 6000/2/1-463 nedokáže naplniť technické požiadavky pre potreby paroplynového cyklu, a to najmä požadovaný prevádzkový tlak na úrovni minimálne 4,2 MPa a kapacitu 480 000 m³/deň. Maximálny výstupný tlak z uvedeného prepojovacieho bodu je 0,4 MPa a technická kapacita predstavuje maximálne cca. 158 000 m³/deň.

(96) Spoločnosť Adato Energy, s.r.o. ako investor paroplynového cyklu sa rozhodla uvedenú situáciu riešiť vybudovaním vysokotlakového plynovodu s priamym pripojením na prepravnú sieť, pričom stavebníkom sa stala jej dcérska spoločnosť GasTrading, s.r.o.

(97) Dňa 29.3.2006 požiadala spoločnosť GasTrading, s.r.o. MH SR o vydanie osvedčenia o súlade investičného zámeru na vybudovanie distribučnej siete zemného plynu v lokalite Priemyselného parku s priamym pripojením na prepravnú sieť prevádzkovanú spoločnosťou SPP a.s. s dlhodobou koncepciou energetickej politiky, pričom distribučná sieť mala pokrývať potreby odberateľov zemného plynu nachádzajúcich sa v lokalite budovaného Priemyselného parku s možnosťou pripojenia aj pre odberateľov vstupujúcich do Priemyselného parku v druhej etape jeho rozširovania. MH SR vydalo dňa 28.7.2006 rozhodnutie, ktorým osvedčilo súlad investičného zámeru na výstavbu distribučnej siete s dlhodobou koncepciou energetickej politiky SR. Toto rozhodnutie bolo 27.9.2006 potvrdené aj ministrom hospodárstva SR ako orgánom príslušným na konanie o rozklade.

(98) Dňa 31.3.2006 požiadala spoločnosť GasTrading, s.r.o. Divíziu Tranzitu spoločnosti SPP, a.s. o stanovenie technických pripojovacích podmienok budúceho plynárenského zariadenia k prepravnej sieti SPP, a.s. Podmienky pripojenia k prepravnej sieti zo strany SPP, a.s. boli stanovené 19.5.2006. V súlade s takto stanovenými podmienkami spoločnosť GasTrading, s.r.o. vybudovala plynovod s priamym pripojením na prepravnú sieť vrátane Pripojovacieho zariadenia v areáli vnútroštátnej prepúšťacej stanice Starý Hrádok.

(99) Prevádzkovateľ distribučnej siete, ktorý žiada o pripojenie svojej distribučnej siete k prepravnej sieti musí uzatvoriť s prevádzkovateľom prepravnej siete zmluvu o pripojení distribučnej siete k prepravnej sieti v súlade s § 41 ods. 6 písm. f) zákona o energetike. Z uvedeného dôvodu začali spoločnosti eustream, a.s. a GasTrading, s.r.o. rokovať o podmienkach uzatvorenia Dohody o prepojení a Zmluvy o pripojení, pričom návrh prvej z nich bol zo strany eustream, a.s. zaslaný spoločnosti GasTrading, s.r.o. dňa 18.10.2006 a návrh druhej dňa 10.11.2006. Počas nasledujúcich mesiacov si strany vymenili niekoľko pripomienok k týmto zmluvám. Dňa 23.1.2007 však bol zo strany eustream, a.s. predložený nový návrh Zmluvy o pripojení, ktorý na rozdiel od predchádzajúcich návrhov, obsahoval v článku IV. ustanovenie o odkúpení Pripojovacieho zariadenia vo vlastníctve spoločnosti GasTrading, s.r.o. s následnou fakturáciou poplatku za právo pripojenia k prepravnej sieti rovnajúceho sa výške nákladov vynaložených na odkúpenie a súvisiacich nákladov a návrh kúpnej zmluvy.

(100) Od 23.1.2007, kedy bola žiadosť o odpredaj pripojovacieho zariadenia prvýkrát vznesená, bola táto podmienka zo strany eustream, a.s. viackrát prezentovaná, tak na ústnych rokovaní, ako aj v písomnej a mailovej komunikácii. Spoločnosť GasTrading, s.r.o. s odpredajom nesúhlasila, pričom sa bránila tým, že neexistuje žiadne zákonné ustanovenie, ktoré by ich nútilo predmetné zariadenie odpredať a opakované predkladanie tejto požiadavky zo strany eustream, a.s. vnímajú ako snahu o vyvíjanie neprimeraného tlaku s cieľom dosiahnutia neoprávnenej výhody.

(101) Keďže strany nedokázali dospieť k dohode ohľadne potreby odpredaja pripojovacieho zariadenia, obrátili sa počas rokovaní viackrát na URSO, ako sektorového regulátora v oblasti plynárenstva, so žiadosťou o stanovisko k tejto otázke. V posudzovanom čase sa na URSO uskutočnili dve stretnutia, na ktorých zástupcovia URSO so zmluvnými stranami konzultovali proces pripojenia k prepravnej sieti, avšak priamo sa k vyriešeniu situácie nevyjadrili, pretože ako uviedli v liste zo dňa 3.4.2007 adresovanom spoločnosti GasTrading, s.r.o., URSO nemá v kompetencii vyjadrovať sa k zneniu zmluvy o pripojení k prepravnej sieti (príloha č. 19 k doplneniu podnetu – č. 11 v spise). Rovnako toto svoje stanovisko potvrdili v liste adresovanom úradu zo dňa 18.3.2008, v ktorom uviedli, že podľa § 5 zákona o regulácii nepatrí do pôsobnosti URSO vyjadrovať sa k obsahu zmluvy o pripojení k prepravnej sieti.

(102) Projekt paroplynového cyklu spoločnosti Slovintegra Energy, s.r.o. bol v tom čase vo finálnej fáze a spustenie jeho riadnej prevádzky bolo naplánované na 1.4.2007. Spoločnosť eustream, a.s. vo svojej korešpondencii, ako aj na rokovaní dňa 16.3.2007 naďalej trvala na požiadavke odkúpenia Pripojovacieho zariadenia.

Ako alternatívne riešenie ponúkla spoločnosť GasTrading, s.r.o. okrem zriadenia práva bezplatného užívania aj možnosť odpredaja predmetného zariadenia svojej materskej spoločnosti Slovingra, a.s. Spoločnosť GasTrading, s.r.o. uviedla, že z dôvodu časovej tiesne pristúpila na podmienku odpredaja Pripojovacieho zariadenia a dňa 9.5.2007 podpísala Kúpnu zmluvu.¹¹ V ten istý deň došlo zároveň k uzavretiu Zmluvy o pripojení a Dohody o zabezpečení prepojitelnosti prepravnej siete a distribučnej siete.

(103) V predmetnom konaní úrad posudzoval primeranosť podmienky odpredaja Pripojovacieho zariadenia v rámci procesu uzatvárania Zmluvy o pripojení a Dohody o prepojení. Úrad sa vypořádaval s viacerými argumentmi účastníka konania, pričom jednou z otázok bolo, či pre spoľahlivé, bezpečné a efektívne prevádzkovanie prepravnej siete je potrebné vlastniť Pripojovacie zariadenie.

(104) Úrad zistil, že výlučným vlastníkom prepravnej siete zemného plynu na území SR bola v čase posudzovaného konania spoločnosť eustream, a.s. spoločnosť SPP, a.s. Nájomnou zmluvou na nájom prepravnej siete zo dňa []¹² prenajala spoločnosť SPP, a.s. prepravnú sieť a príslušné pozemky s účinnosťou od []¹³ spoločnosti eustream, a.s. na obdobie []¹⁴. Žiadne dovtedy existujúce pripojovacie zariadenie na prepravnej sieti spoločnosť eustream, a.s. nevlastnila. Tieto zariadenia prevádzkovala na základe Nájomnej zmluvy so spoločnosťou SPP, a.s. Zmluvný nájomný vzťah medzi eustream, a.s. a SPP, a.s. plne umožňoval plnenie všetkých právnych povinností spoločnosti eustream, a.s. ako prevádzkovateľa prepravnej siete, vrátane investícií potrebných na údržbu a rozvoj siete, pričom eustream, a.s. disponuje množstvom špecifických práv k predmetu nájmu, ktoré spoločnosti eustream, a.s. zaručuje predmetná zmluva. Spoločnosť GasTrading, s.r.o. navrhla rovnaké usporiadanie zmluvných vzťahov aj v jej prípade, s cieľom, aby vzťah zmluvných strán bol taký istý, ako vzťah v prípade ostatných pripojovacích zariadení na prepravnej sieti. Za týmto účelom opakovane deklarovala, že je pripravená poskytnúť spoločnosti eustream, a.s. všetky práva k Pripojovaciemu zariadeniu, ktoré súvisia s prevádzkovaním tohto zariadenia a ktoré sú obdobné právam, ktoré spoločnosť eustream, a.s. má od vlastníka ostatných pripojovacích zariadení na prepravnej sieti.

(105) Na základe vyššie uvedených, ako aj ďalších skutočností, úrad v zrušených rozhodnutiach dospel k záveru, že na zabezpečenie spoľahlivého, bezpečného a efektívneho prevádzkovania prepravnej siete nepotrebuje jej prevádzkovateľ vlastniť prepravnú sieť ani žiadnu jej súčasť. Spoločnosť eustream, a.s. dokáže bezpečne a spoľahlivo zabezpečovať prevádzku všetkých pripojovacích zariadení, ktoré prevádzkuje, aj napriek tomu, že nie je ich vlastníkom. Úrad teda nevidel odôvodnený predpoklad, že by v prípade zachovania Pripojovacieho zariadenia vo vlastníctve spoločnosti GasTrading, s.r.o., s garantovaním neobmedzeného prístupu k tomuto zariadeniu pre spoločnosť eustream, a.s., bolo ohrozené bezpečné, spoľahlivé a efektívne prevádzkovanie prepravnej siete. V zrušených rozhodnutiach

¹¹ Spisový materiál – šanón č. 1, por. č. 17, prílohy k listu č. 2005/PMÚ SR/2007

¹² Informácie v hranatých zátvorkách [...] predstavujú **obchodné tajomstvo** účastníka konania.

¹³ Informácie v hranatých zátvorkách [...] predstavujú **obchodné tajomstvo** účastníka konania.

¹⁴ Informácie v hranatých zátvorkách [...] predstavujú **obchodné tajomstvo** účastníka konania.

preto úrad konštatoval, že pre prevádzkovanie prepravnej siete nie je vlastníctvo pripojovacieho zariadenia nevyhnutné.

(106) Na základe požiadavky NS SR doplniť dokazovanie úrad v novom konaní zisťoval aký je názor URSO, ŠEI, MH SR, spoločnosti GasTrading, ako aj účastníka konania na bezpečnosť siete v súvislosti s otázkou vlastníctva pripojovacieho zariadenia. V tejto otázke dospeli opýtaní k nasledujúcim záverom. MH SR na rokovaní na úrade dňa 2.2.2012 uviedlo, že „*Nie je podstatné vlastníctvo, ale aby prevádzkovateľ dokázal zabezpečovať spoľahlivé, bezpečné a efektívne prevádzkovanie prepravnej siete.*“ URSO sa na tom istom rokovaní vyjadrilo, že „*Jednota prepravnej siete je dôležitá z dôvodu technického prístupu k zariadeniam, práva rozhodovať v hraničných situáciách, obsluhy, bezproblémovej prevádzky a nie z dôvodu vlastníctva. Nejde o vlastníctvo ako také, ale o celkové fungovanie a bezpečné a spoľahlivé prevádzkovanie prepravnej siete.*“ Zástupcovia ŠEI, v tejto súvislosti uviedli: „*Je to obchodná politika, kto bude tieto zariadenia vlastníť, všetko je súčasťou obchodnej stratégie zmluvných strán. Nepoznáme podrobnosti daného prípadu eustream, preto sa nevieme vyjadriť k tomu, aké boli ich konkrétne pohnútky a či bola požiadavka na vlastníctvo opodstatnená. Bez znalosti presných informácií o prípade to ani nevieme presne posúdiť. ... K poruche však môže dôjsť aj bez zavinenia strán, únavou, či chybou materiálu a pod.*“

(107) Spoločnosť GasTrading, s.r.o. k otázke možného narušenia bezpečnosti v súvislosti s úvahami o porušovaní prípadnej nájomnej zmluvy z ich strany uviedla, že „*V plynárenstve sú v otázkach bezpečnosti veľmi prísne pravidlá. Keby niekto porušoval pravidlá, eustream by mal predsa okamžitú možnosť obrátiť sa na súd a ten by vydal predbežné opatrenie. Reálne teda ani nie je možné, aby došlo k ohrozeniu bezpečnosti, napr. aj z našej strany. Súd by dohliadol, aby sme zmluvu neporušili. Navyše, my by sme nemali najmenší záujem robiť eustreamu akékoľvek obchodné prekážky, pretože by sme tým škodili aj Slovintegre, ktorá nemala inú šancu na dodávku a prepravu plynu.*“

(108) K danej problematike možného porušovania nájomnej zmluvy na pripojovacie zariadenia sa vyjadril dňa 24.4.2012 na rokovaní na úrade aj účastník konania, keď uviedol: „*SPP a eustream nemajú protichodné záujmy, keďže SPP neprevádzkuje žiadnu sieť. Keby však mal zariadenie prevádzkovateľ distribučnej siete, môže si odčerpať toľko plynu, koľko chce, pod takým tlakom, aký on chce (v súčasnosti evidujeme problémy, ktoré nám spôsobuje prevádzkovateľ distribučnej siete tzv. podsávaním). Nemáme skúsenosti s tým, ako by to fungovalo v prípade rozdielneho vlastníctva, pretože takýto prípad z praxe ani v zahraničí nepoznáme. Mohlo by sa taktiež stať, že GasTrading by napríklad odmietol vymeniť merací prístroj, ktorý by jediný vyhovoval. Zariadenia si vyžadujú aj neustále rekonštrukcie, nové investície, údržbu rozvodov. Ak by to GasTrading odmietol vykonať, vznikali by z toho problémy eustreamu. Nám totiž ako prevádzkovateľovi prepravnej siete vyplývajú zo zákona povinnosti, za splnenie ktorých zodpovedáme. Ak by však bolo riešenie na GasTradingu, nevedeli by sme ich donútiť, aby danú investíciu realizovali. ... Môže sa však stať, že nájomná zmluva skončí a čo bude potom ďalej, kto sa potom o to bude starať? Môže dôjsť k tomu, že sa prevádzkovateľ distribučnej siete dostane do konkurzu, že zriadi na pripojovacie zariadenie záložné právo, alebo postúpi vlastníctvo. Cez toto pripojovacie zariadenie je pripojených viac odberateľov, ktorí sú tiež závislí na dodávkach plynu. Na sieti máme viac takýchto zariadení a*

znefunkčnenie jedného by mohlo mať vplyv aj na fungovanie prepravnej siete. Sú to síce hypotetické obavy, ale z nášho pohľadu nebezpečné.“

(109) Z vyššie uvedeného vyplýva, že obavy spoločnosti eustream, a.s. o bezpečnosť prevádzky prepravnej siete vyplývali najmä z toho, že GasTrading, s.r.o., ako zmluvná strana, by v budúcnosti mohol porušovať svoje zmluvné povinnosti. K tomuto je potrebné uviesť, že GasTrading, s.r.o. mal veľmi silnú motiváciu správať sa tak, aby neohrozil bezpečnosť a spoľahlivosť prevádzky zariadení, nakoľko od dodávok plynu cez toto zariadenie bolo závislé najmä fungovanie paroplynového cyklu spoločnosti Slovintegra Energy, s.r.o.

(110) Účastník konania vo vyjadrení k výzve pred vydaním rozhodnutia k problematike posúdenia bezpečnosti prevádzkovania siete uviedol, že závery úradu sú nepresvedčivé, pričom poukázal na vyjadrenia spoločnosti GasTrading, s.r.o., URSO, MH SR a ŠEI.

(111) Úrad sa otázkou bezpečnosti podrobne zaoberal, pričom dal priestor na vyjadrenie a dôkazy získaval nielen od spoločnosti GasTrading, s.r.o., ale aj od príslušných orgánov štátnej správy v oblasti energetiky. Rovnako bral do úvahy aj vyjadrenia účastníka konania – spoločnosti eustream, a.s. (viď bod 108 rozhodnutia). Obidve spoločnosti počas konania vyjadrovali obavy zo správania druhej zmluvnej strany. Kým spoločnosť eustream, a.s. sa obávala, že v prípade, ak pripojovacie zariadenie nezíska do svojho vlastníctva a vzťahy si vysporiadajú prostredníctvom nájomnej zmluvy, môže dôjsť k porušovaniu zmluvných podmienok zo strany GasTrading, s.r.o., čo by mohlo viesť k ohrozeniu bezpečnosti siete. Spoločnosť GasTrading, s.r.o. sa naopak domnievala, že ak Pripojovacie zariadenie odpredá spoločnosti eustream, a.s., môže spoločnosť eustream, a.s. v budúcnosti zneužiť toto vlastníctvo proti nim, čím by sa ohrozila ich veľká investícia v materskej spoločnosti Slovintegra, a.s. Obidve strany teda rovnako vyjadrovali obavy z niečoho, čo by sa hypoteticky mohlo stať v budúcnosti, pričom tieto obavy vychádzali z predpokladu porušovania zmluvných podmienok druhou zmluvnou stranou, či iných nepredvídateľných okolností. Obavy oboch spoločností sú však hypotetické a nemožno ani v jednom prípade preukázať, že by k ich naplneniu v budúcnosti reálne došlo.

(112) Na druhej strane, ako úrad uviedol, v prípade, ak by spoločnosti uzavreli nájomnú zmluvu na prenájom Pripojovacieho zariadenia, spoločnosť GasTrading, s.r.o. by mala motiváciu správať sa tak, aby neporušovala zmluvné podmienky. Túto motiváciu možno odvodzovať zo skutočnosti, že najväčším odberateľom plynu od spoločnosti GasTrading, s.r.o. je spoločnosť Slovintegra Energy, a.s. a v prípade, ak by dochádzalo k porušovaniu zmluvných podmienok, viedlo by to predovšetkým k ohrozeniu dodávok pre túto spoločnosť, ktorá by bez zemného plynu nebola prevádzkyschopná, čo by mohlo znamenať veľké majetkové škody. Porušovaním zmluvy by teda spoločnosť GasTrading, s.r.o. ohrozovala predovšetkým svoje vlastné záujmy. Z protichodnosti záujmov oboch spoločností ešte nemožno odvodzovať negatívny úmysel porušovať zmluvy v budúcnosti.

(113) Účastník konania tiež tvrdil, že úrad prezentuje niektoré vyjadrenia ŠEI tendenčne, pričom podľa jeho názoru mal úrad zohľadniť aj tvrdenie ŠEI, že motiváciou vlastníť všetky súčasti prepravnej siete môže byť aj skutočnosť, že ak je

vlastníkov súčastí prepravnej siete viac, musia sa na právach a povinnostiach dohodnúť a ak jeden nebude 100%-ne plniť podmienky, môže vzniknúť problém. Rovnako mal podľa účastníka konania úrad zohľadniť aj vyjadrenie URSO, že by nebolo dobré, ak by prevádzkovateľ prepravnej siete nebol vlastníkom všetkých súčastí siete, pretože by sa mohlo stať, že vlastníkom pripojovacieho zariadenia vypovie zmluvu, čo by mohlo ohroziť bezpečnosť siete. Tieto vyjadrenia podľa názoru účastníka konania potvrdili opodstatnenosť jeho obáv z nedisponovania vlastníckym právom k pripojovaciemu zariadeniu.

(114) Vyjadrenie ŠEI, na ktoré sa účastník konania odvoláva, bolo vytrhnuté z kontextu. Jej celé vyjadrenie spočívalo v tom, že nepozná okolnosti daného prípadu a preto sa nevie relevantne vyjadriť k pohnútkam eustream, a.s. (viď bod 106), pričom uviedla 5 potenciálnych dôvodov, čo by teoreticky mohlo byť motiváciou konania prevádzkovateľa prepravnej siete. Účastník konania do svojho vyjadrenia vybral len jeden z nich. Vyjadrenie URSO, ktoré účastník konania citoval, znovu poukazuje na obavy z možného porušenia zmluvy v budúcnosti, ktoré je len hypotetické a nie je možné preukázať, že by k porušeniu zmluvy zo strany GasTrading, s.r.o. reálne došlo. Bez ohľadu na to, či boli tieto obavy opodstatnené alebo nie, však mal účastník konania možnosť riešiť vysporiadanie vlastníctva k Pripojovaciemu zariadeniu v samostatnom zmluvnom vzťahu bez toho, aby odpredajom podmieňoval uzavretie Zmluvy o pripojení a Dohody o prepojení.

(115) Ďalšia z otázok, ktoré úrad posudzoval v zrušených rozhodnutiach, vyplynula z vyjadrenia spoločnosti eustream, a.s. Spoločnosť ako ďalšie zdôvodnenie svojej požiadavky na odkúpenie Pripojovacieho zariadenia uviedla povinnosť prevádzkovateľa prepravnej siete zabezpečiť nediskriminačné zaobchádzanie so všetkými účastníkmi trhu. Ani doposiaľ jediný prevádzkovateľ distribučnej siete pripojený k prepravnej sieti, ktorým je spoločnosť SPP – distribúcia, a.s., nie je vlastníkom žiadnych pripojovacích zariadení. Preto aj v prípade spoločnosti GasTrading, s.r.o. ako prevádzkovateľa distribučnej siete pripojenej na prepravnú sieť navrhol účastník konania situáciu riešiť rovnako a teda žiadal, aby ani spoločnosť GasTrading, s.r.o. nevlastnila žiadne pripojovacie zariadenia.

(116) Povinnosť zabezpečiť nediskriminačné zaobchádzanie so všetkými účastníkmi trhu vyplýva spoločnosti eustream, a.s. z § 41 ods. 6 písm. g) zákona o energetike. Toto ustanovenie má zabezpečiť, aby prevádzkovateľ prepravnej siete pristupoval ku všetkým účastníkom trhu s plynom, s ktorými vstupuje do zmluvných vzťahov, rovnako, teda aby ich pri zhodnom alebo porovnateľnom plnení neznevýhodňoval. Rovnaký prístup ku svojim zmluvným partnerom sa pritom má týkať tovarov a služieb, ktoré eustream, a.s. svojim zmluvným partnerom poskytuje a obchodných podmienok, ktoré sú predmetom ich zmluvného vzťahu. Podľa úradu nediskriminácia účastníkov trhu s plynom sa týka poskytovania služby, ktorá je predmetom daného zmluvného vzťahu, teda v prípade spoločnosti GasTrading, s.r.o. pripojenia k prepravnej sieti, nie však majetkových pomerov jednotlivých obchodných partnerov spoločnosti eustream, a.s. Účelom rovnakého zaobchádzania nie je dosiahnuť, aby všetci zmluvní partneri prevádzkovateľa prepravnej siete plynu mali rovnaké majetkové pomery, alebo aby jedna z konkurujúcich si spoločností nevlastnila viac aktív ako iná spoločnosť. Majetkové pomery a vlastnícke vzťahy zmluvných partnerov spoločnosti eustream, a.s. nie sú pre rovnaké zaobchádzanie s nimi rozhodujúce. Spoločnosť eustream, a.s. má zabezpečiť rovnosť zaobchádzania

s týmito účastníkmi trhu s plynom, bez ohľadu na to, aký hmotný, či nehmotný majetok tieto spoločnosti vlastní a má konať tak, aby žiadneho zo svojich obchodných partnerov svojim vlastným konaním a prostredníctvom obchodných podmienok neznevýhodňovala.

(117) Spoločnosť GasTrading, s.r.o. bola ochotná pristúpiť na argumentáciu spoločnosti eustream, a.s. o nediskriminácii a odpredať predmetné Pripojovacie zariadenie svojej materskej spoločnosti Slovintegra, a.s., čím by splnila požiadavku spoločnosti eustream, a.s., aby žiadny z prevádzkovateľov distribučnej siete pripojený priamo na prepravnú sieť, nevlastnil pripojovacie zariadenie. Tento svoj návrh prezentovala na rokovaní so spoločnosťou eustream, a.s. dňa 16.3.2007. Takýto postup by bol dokonca v súlade s neskôr prijatým dodatkom k Prevádzkovému poriadku Ani na takéto riešenie však spoločnosť eustream, a.s. nepristúpila a naďalej zotrvávala na svojej požiadavke odkúpiť Pripojovacie zariadenie.. Táto skutočnosť poukazuje na to, že argumentácia eustream, a.s. v tomto smere nebola skutočným dôvodom, prečo eustream, a.s. požadoval odkúpenie Pripojovacieho zariadenia.

(118) K otázke vlastníctva Pripojovacieho zariadenia je nutné uviesť aj nasledovné. Žiadny právny predpis platný v posudzovanom čase neustanovoval, kto má byť vlastníkom prepravnej siete, ani to, že prepravnú sieť vrátane všetkých jej súčastí môže vlastníť len jeden subjekt. Práve naopak, zákon o energetike v § 6 ods. 2 písm. c) ustanovuje, že jednou z podmienok na vydanie povolenia na podnikanie v energetike je preukázanie technických predpokladov na vykonávanie činností, na ktoré žiada povolenie, pričom v zmysle § 1 ods. 1 Vyhlášky č. 375/2005 Z. z. to zahŕňa aj preukázanie vlastníctva alebo iného právneho vzťahu k technologickej časti zariadenia na prepravu plynu. Zákon teda v tom čase pripúšťal, aby prepravnú sieť alebo jej časť vlastnil aj iný subjekt ako prevádzkovateľ prepravnej siete.

(119) Najmä na základe vyššie uvedeného úrad v zrušených rozhodnutiach z rokov 2007 a 2008, (rozhodnutie Rady úradu z roku 2008 bolo NS SR zrušené, Rada úradu následne zrušila prvostupňové rozhodnutie z roku 2007 a vec vrátila na nové prejednanie) konštatoval, že podmienka odkúpenia Pripojovacieho zariadenia od spoločnosti GasTrading, s.r.o. nevyplývala spoločnosti eustream, a.s. zo žiadneho právneho predpisu, išla nad rámec obvyklých zmluvných podmienok v rámci pripájania distribučnej siete k prepravnej sieti a spoločnosť eustream, a.s. nepreukázala žiadne objektívne zdôvodnenia prečo nebolo možné bez odpredaja Pripojovacieho zariadenia uzavrieť Zmluvu o pripojení a Dohodu o prepojení. Uvedená podmienka nemala podľa názoru úradu žiaden vzťah k cieľu zmluvy, v rámci ktorej bola požadovaná, nebola nevyhnutná pre dosiahnutie cieľa zmluvy a bezpečnosť a spoľahlivosť prevádzky prepravnej siete bolo možné zabezpečiť aj iným, menej reštrikčným spôsobom. Z týchto dôvodov úrad v zrušených rozhodnutiach považoval požiadavku spoločnosti eustream, a.s. na odpredaj Pripojovacieho zariadenia v súvislosti s uzatváraním predmetných zmlúv za neprimeranú obchodnú podmienku.

(120) Jednou z otázok, ktorá už bola v určitej miere riešená v zrušených rozhodnutiach je otázka neskoršej právnej úpravy vo vzťahu k posúdeniu neprimeranosti podmienky odpredaja Pripojovacieho zariadenia v rámci uzatvárania Zmluvy o pripojení a Dohody o prepojení.

(121) Dňa 16.5.2007, teda až po ukončení konania spoločnosti eustream, a.s., ktoré je predmetom posudzovania v tomto správnom konaní, bol URSO-m schválený Dodatok k Prevádzkovému poriadku spoločnosti eustream, a.s. V čl. 7, na ktorý sa odvoláva vo svojom rozsudku NS SR, dodatok stanovil, že: „*Technické zariadenia prevádzkované PPS predstavujú neoddeliteľnú súčasť prepravnej siete. ... Prevádzkovateľ pripojeného plynárenského zariadenia (pozn.: t.j. distribučná sieť) nemá vlastnícke právo ani žiadne iné práva k prepravnej sieti ani ktorejkoľvek jej časti.*“

(122) Podľa čl. 20 ods. 4 Ústavy SR „*Vyvlastnenie alebo nútené obmedzenie vlastníckeho práva je možné iba v nevyhnutnej miere a vo verejnom záujme, a to na základe zákona a za primeranú náhradu.*“ Prevádzkový poriadok spoločnosti eustream, a.s. nie je zákon ani všeobecne záväzný právny predpis ani iný prameň práva v SR, ktorý by bol vydaný zákonodarným zborom alebo štátnym orgánom SR. Prevádzkový poriadok je vydaný podnikateľom a ustanovuje obchodné podmienky v súvislosti s prevádzkou prepravnej siete. Jeho vydaním si podnikateľ splnil svoju zákonnú povinnosť (§ 17 ods. 7 zákona o energetike). Navyše, ako bolo uvedené vyššie, § 6 ods. 2 písm. c) zákona o energetike ustanovuje, že jednou z podmienok na vydanie povolenia na podnikanie v energetike je preukázanie technických predpokladov na vykonávanie činností, na ktoré žiada povolenie, pričom v zmysle § 1 ods. 1 Vyhlášky č. 375/2005 Z. z. to zahŕňa aj preukázanie vlastníctva alebo iného právneho vzťahu k technologickej časti zariadenia na prepravu plynu. Zákon teda v tom čase pripúšťal, aby prepravnú sieť alebo jej časť vlastnil aj iný subjekt ako prevádzkovateľ prepravnej siete.

(123) Ako reakciu na uvedené účastník konania poukázal aj na ustanovenie čl. 20 ods. 2 Ústavy SR, v ktorom sa hovorí, že zákon ustanoví, ktorý ďalší majetok okrem majetku uvedeného v čl. 4, nevyhnutný na zabezpečovanie potrieb spoločnosti, rozvoja národného hospodárstva a verejného záujmu môže byť iba vo vlastníctve štátu, obce alebo určených právnických osôb. V tejto súvislosti sa odvoláva aj na Občiansky zákonník, v zmysle ktorého súčasť veci zdieľa to, čo sa po právnej stránke týka veci hlavnej a na rozsudok NS SR, ktorý vo svojom rozsudku vyslovil názor, že ak je Pripojovacie zariadenie súčasťou prepravnej siete z hľadiska jeho technického a hospodárskeho účelu, potom úkony, ktoré vlastní (správca) prepravnej siete vykoná v záujme jednoty vlastníctva prepravnej siete, nemožno považovať za nelegitímne.

(124) Ako účastník konania správne citoval z Ústavy SR, výlučne zákon môže ustanoviť, že niektorý majetok má patriť do vlastníctva konkrétnych právnických osôb a to tiež len za predpokladu, že tento majetok je nevyhnutný na zabezpečenie potrieb spoločnosti, rozvoja národného hospodárstva a verejného záujmu. Žiadny takýto zákon však v čase posudzovaného konania eustream, a.s., v čase správneho konania voči tejto spoločnosti neexistoval a ani v súčasnosti neexistuje.

(125) Otázkou, či je pripojovacie zariadenie súčasťou prepravnej siete sa úrad zaoberal už v predchádzajúcich zrušených rozhodnutiach, keď sa vyjadril, že pripojovacie zariadenie môže byť súčasťou prepravnej siete, ale to ešte neznamená, že jednotlivé súčasti nemôžu vlastníť odlišní vlastníci (viď bod 118 rozhodnutia).

(126) Čo sa týka ustanovenia Občianskeho zákonníka, ten v § 120 uvádza:

(1) Súčasťou veci je všetko, čo k nej podľa jej povahy patrí a nemôže byť oddelené bez toho, že by sa tým vec znehodnotila.

(2) Stavby, vodné toky a podzemné vody nie sú súčasťou pozemku.

(127) Z judikatúry, na ktorú poukázal NS SR možno uviesť nasledujúce:

(R 4/1992) *V prípadoch prestavieb a prístavieb nehnuteľnosti treba posudzovať, či sa stali súčasťami pôvodnej nehnuteľnosti, či nedošlo k podstatnému znehodnoteniu nehnuteľnosti alebo k zmene druhu stavby, prípadne či vznikla nová nehnuteľná vec.*

(128) V prípade Pripojovacieho zariadenia a prepravnej siete je potrebné skúmať vzťah dvoch stavieb, ktoré boli postavené odlišnými stavebníkmi, v odlišnom čase a v katastri nehnuteľností boli ako vlastníci zapísané odlišné spoločnosti.

(129) Vychádzajúc zo znenia § 120 OZ ako aj z vyššie uvedenej judikatúry možno povedať, že prístup k posúdeniu súčasti veci v podstate odlišný v prípade, ak sa jedná o hnutelné veci a odlišný, ak sa jedná o veci nehnuteľné. V prípade stavieb, ktorou je aj pripojovacie zariadenie, je vylúčené, že ide o súčasť pozemku, teda o súčasť inej nehnuteľnosti. V tejto súvislosti je potrebné zaoberať sa aj otázkou, či ide o vec, ktorá môže byť predmetom samostatného predaja, či ide o vybudovanie samostatnej stavby alebo len o zveľadenie existujúcej stavby prepravnej siete, či ju stavebník staval s úmyslom mať ju pre seba.

(130) Pripojovacie zariadenie bolo stavané na základe toho, že spoločnosť eustream, a.s. (resp. v tom čase Dívizia Tranzit spoločnosti SPP, a.s.) jeho výstavbu zahrnila do pripojovacích podmienok zaslaných spoločnosti GasTrading, s.r.o. V dôsledku toho sa stavebníkom stala spoločnosť GasTrading, s.r.o., ktorá požiadala stavebný úrad o vydanie stavebného povolenia. Stavebné povolenie pre spoločnosť GasTrading, s.r.o. bolo vydané pre stavbu „VTL distribučný plynovod DN 200, PN 63, Starý Hrádok – Levice, priemyselná zóna Levice-Juh“, ktorá podľa stavebného povolenia pozostávala, okrem iného aj z VPS Starý Hrádok – meracia a regulačná stanica 30 000 Nm³/h. V rámci stavebného konania sa k stavbe vyjadrila aj spoločnosť SPP-preprava, a.s.

(131) V stavebnom povolení sa neuvádza, že by išlo o prístavbu k existujúcej stavbe prepravnej siete. Spoločnosť GasTrading, s.r.o. k tejto stavbe nadobudla vlastníctvo originárnym spôsobom – zhotovením.

(132) Žiadne z ustanovení návrhov Zmluvy o pripojení, či Dohody o prepojení, o ktorých sa v tom čase (v roku 2006) rokovalo, neobsahovalo zmienku o tom, že GasTrading, s.r.o. toto zariadenie stavia do vlastníctva inej spoločnosti, neexistuje dohoda medzi stranami, ktorá by to deklarovala a keďže samotný eustream, a.s. žiadal neskôr od spoločnosti GasTrading, s.r.o., aby mu toto zariadenie predala, je nepochybné, že vlastnícke právo spoločnosti GasTrading, s.r.o. v tom čase nepochybňoval. V čase výstavby a dokončenia pripojovacieho zariadenia teda neexistovala pochybnosť o tom, kto je vlastníkom predmetnej stavby.

(133) Keby sme odhliadli od skutočnosti, že GasTrading, s.r.o. bol výlučným vlastníkom stavby pripojovacieho zariadenia ako aj pozemku, na ktorom bolo toto zariadenie vystavané a pripustili by sme, že na základe ustanovenia § 120 OZ je vlastníkom pripojovacieho zariadenia ako súčasťou veci vlastníkom prepravnej siete, museli by sme dôjsť k výkladu, že vlastníkom pripojovacieho zariadenia mala byť spoločnosť SPP, a.s., ktorá vlastnila a v súčasnosti stále vlastní celú prepravnú sieť. Ani v takomto prípade by teda spoločnosť eustream, a.s. nevzniklo právo požadovať od spoločnosti GasTrading, s.r.o. odpredaj tohto zariadenia do svojho vlastníctva, pretože spoločnosť eustream, a.s. nikdy prepravnú sieť nevlastnila a nemohla sa preto stať ani vlastníkom pripojovacieho zariadenia na základe teórie o súčasť veci.

(134) Po analýze vyššie uvedených skutočností a relevantnej judikatúry súdov k § 120 OZ možno konštatovať, že Pripojovacie zariadenie vystavené spoločnosťou GasTrading, s.r.o. bolo vystavané ako ucelená stavba, ktorá môže byť samostatným predmetom obchodného vzťahu. Táto stavba nebola postavená ako prístavba alebo dostavba k existujúcej stavbe prepravnej siete a netvorila preto v danom čase súčasť veci v zmysle § 120 OZ. V prípade, ak by aj tvorila súčasť veci, išlo by o súčasť prepravnej siete, ktorá je vo vlastníctve SPP, a.s. a nie vo vlastníctve eustream, a.s. Ani v takom prípade by neexistovalo právo spoločnosti eustream, a.s. žiadať jej odkúpenie od GasTrading, s.r.o., pretože jej predajom by sa celistvosť a jednota siete nedosiahla.

(135) Ako bolo uvedené v zrušených rozhodnutiach, dodatok k Prevádzkovému poriadku nadobudol účinnosť až po tom, ako bola podpísaná Zmluva o pripojení a Dohoda o prepojení a Pripojovacie zariadenie bolo odpredané spoločnosti eustream, a.s. V čase rokovaní o pripojení tento dokument neexistoval. Zmluvné strany sa ním preto nemohli riadiť, ani ho brať do úvahy.

(136) Zo spisového materiálu vyplýva aj vedomosť účastníka konania o tom, že jeho právo domáhať sa odpredaja predmetného zariadenia nemá oporu v žiadnom právnom predpise. V liste zo dňa 15.5.2007, adresovanom spoločnosti GasTrading, s.r.o.¹⁵ eustream, a.s. uvádza: „*Nemôžeme Vás však nútiť k odpredaju zariadení, ktoré by sme mali prevádzkovať.*“

(137) Z vyššie uvedených dôvodov úrad v zrušených rozhodnutiach neakceptoval námietky účastníka konania v tomto smere.

(138) Počas súdneho prieskumu tohto prípadu NS SR poukázal v súvislosti s predpismi v oblasti energetiky aj na Nariadenie vlády SR č. 409/2007 Z. z. ktorým sa ustanovujú pravidlá pre fungovanie trhu s plynom (ďalej len „nariadenie vlády č. 409/2007 Z.z.“), ako aj na Smernicu EP a Rady 2009/73/ES zo dňa 13.7.2009 (ďalej len „Smernica“).

(139) Nariadenie vlády č. 409/2007 Z.z. v § 9 ods. 4 hovorí, že „*Technické zariadenie umožňujúce prechod plynu medzi prepravnou sieťou a pripojeným plynárenským zariadením slúži predovšetkým na reguláciu a sledovanie prietoku, tlaku a kvality plynu a predstavuje neoddeliteľnú súčasť prepravnej siete.*“ K touto uvádzame nasledovné.

¹⁵ Príloha č. 17 k podaniu spoločnosti GasTrading, s.r.o., list ev. pod č. 1292/2007, doručený dňa 3.4.2007

(140) Vlastnícke právo možno obmedziť v zmysle Ústavy SR len zákonom a nariadenie vlády nie je zákon, preto, ak nariadenie vlády č 409/2007 Z.z. hovorí o neoddeliteľnosti súčastí siete, výklad tohto ustanovenia nemôže smerovať k obmedzeniu vlastníckeho práva. Navyše aj toto znenie nariadenia vlády č. 409/2007 nadobudlo účinnosť až k 1.9.2007, teda opäť až po podpise dotknutých zmlúv a odpredaji Pripojovacieho zariadenia spoločnosti eustream, a.s.

(141) Rovnako je možné podľa úradu posúdiť konanie spoločnosti eustream, a.s. aj v súvislosti s existenciou a platnosťou Smernice. Podľa čl. 9 ods. 1 písm. a) Smernice: *„Členské štáty zabezpečia, aby od 1.3.2012 každý podnik, ktorý vlastní prepravnú sieť konal ako prevádzkovateľ prepravnej siete,...“*. Z uvedeného je zrejmé, že spojenie prevádzkovateľa siete a vlastníka siete v jednej spoločnosti sa malo zabezpečiť v členských štátoch až v marci 2012, čo je 5 rokov po ukončení posudzovaného konania spoločnosti eustream, a.s. V roku 2007 nemohol napriek určitému vývoju v oblasti európskej energetickej legislatívy podľa názoru úradu žiadny subjekt predpokladať, kedy a v akom znení bude nová plynárenská Smernica prijatá. V roku 2007 neexistovala a nemohol sa ňou teda nikto riadiť. Navyše zákon, ktorý by takýto stav v SR v súlade so Smernicou zabezpečil, zatiaľ stále nebol schválený. Zároveň sa nič nezmenilo ani v praxi, vlastníkom prepravnej siete je aj v súčasnosti spoločnosť SPP, a.s., ktorá je dodávateľom plynu a eustream, a.s., ktorý je prevádzkovateľom prepravnej siete, vlastní len sporné Pripojovacie zariadenie v Starom Hrádku. Ani v súčasnosti teda stále nie je dosiahnutá jednota vlastníctva siete.

(142) Úrad je viazaný právnym názorom súdu a NS SR otázku posúdenia neprimeranosti obchodnej podmienky v nadväznosti na neskoršiu právnu úpravu vyhodnotil odlišným spôsobom. NS SR v rozsudku konkrétne uvádza: *„Pokiaľ ide o otázku „neprimeranosti obchodnej podmienky“, nemožno ponechať bez povšimnutia obsah „neskoršej“ úpravy fungovania trhu s plynom (Prevádzkový poriadok schválený URSO, pravidlá pre fungovanie trhu s plynom a elektrinou ako aj normy európskeho práva účinné po 9.5.2007), práve z dôvodu, že odstránila k 9.5.2007 existujúce vákuum v otázke vymedzenia technických (pripojovacích) zariadení ako súčastí prepravnej siete a tým aj určenia vlastníctva súčastí prepravnej siete (o.i. v zhode so Smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2009/73/ES zo dňa 13.7.2009, § 9 ods. 4 Nariadenia vlády 409/2007 Z.z.). Ak teda neskoršie predpisy, vrátane čl. 7 Prepravného poriadku, výslovne ustanovili, že pripojovacie zariadenie je súčasťou prepravnej siete, z čoho je odvodené aj vlastníctvo pripojovacieho zariadenia (aj so zreteľom na zrejmú špecifiku vyplývajúcu z vývoja SPP, a.s. a jej dcérskej spoločnosti SPP-preprava, neskôr eustream), potom mal žalovaný jednoznačne zdôvodniť, na základe akej právnej úvahy dospel k tomu, že rovnakú skutkovú okolnosť, objektívne existujúcu aj pred nadobudnutím účinnosti týchto pravidiel posúdil tak, že požiadavka jednoty vlastníctva pripojovacieho zariadenia a prepravnej siete je neprimeraná a jej uplatňovanie (vynucovanie) v rokovaniach o Zmluve a Dohode bolo dôvodné sankcionovať pre zneužitie dominantného postavenia.“*

(143) Rovnako Rada úradu vo svojom rozhodnutí z roku 2011 konštatuje, že prvostupňový orgán v zmysle názoru súdu bude musieť posúdiť otázku vlastníctva v kontexte novej právnej úpravy a v tomto smere vyhodnotiť dôkazy obsiahnuté

v spise, prípadne zaobstarat' si ďalšie dôkazy, najmä vyjadrenia oboch zmluvných strán a URSO.

(144) Z vyššie uvedeného vyplýva jedna zásadná otázka, a to či skutková okolnosť existujúca pred neskoršou právnou úpravou môže byť posúdená ako neprimeraná obchodná podmienka, ak takáto skutková okolnosť je akceptovaná neskoršou právnou úpravou. NS SR pripustil možnosť, že skoršia skutková okolnosť môže byť považovaná za neprimeranú obchodnú podmienku, ak úrad jednoznačne zdôvodní, na základe akej právnej úvahy k tomuto dospel.

(145) Ako je vyššie uvedené, v zrušených rozhodnutiach úrad konštatoval, že pre prevádzkovanie prepravnej siete nie je vlastníctvo pripojovacieho zariadenia nevyhnutné. Naproti tomu, tak ako uvádza súd, neskoršia právna úprava stanovila, že pripojovacie zariadenie je súčasťou prepravnej siete, z čoho je odvodené aj vlastníctvo Pripojovacieho zariadenia. To inými slovami pre tento prípad znamená, že zákonodarca považuje vlastníctvo Pripojovacieho zariadenia za nevyhnutné pre zabezpečenie spoľahlivého, bezpečného a efektívneho prevádzkovania prepravnej siete.

(146) Právne aj vecné dôvody, na základe ktorých úrad konštatoval porušenie zákona, boli uvedené v už zrušených rozhodnutiach. Podľa názoru úradu nie je možné túto vec inak právne odôvodniť než tak, ako to už úrad urobil v zrušených rozhodnutiach, t.j. žiadny právny predpis v tom čase neupravoval jednotu vlastníctva, de facto neexistovala a stále neexistuje jednota vlastníctva, zmluvné strany sa nemohli riadiť právnou úpravou, ktorá v čase keď došlo k prešetrovanému skutku neexistovala, obchodná podmienka išla nad rámec obvyklých zmluvných podmienok v rámci pripájania distribučnej siete k prepravnej sieti, zohľadnenie neskoršej právnej úpravy úradom by bolo v rozpore so zásadou právnej istoty. Vychádzajúc z rozsudku NS SR je však možné konštatovať, že NS SR sa s týmto odôvodnením predmetnej veci zo strany úradu nestotožnil a dôvody pre konštatovanie porušenia zákona nepovažoval za dostatočné.

(147) Vzhľadom na vyššie uvedené úrad rozhodol tak, že **konanie je potrebné zastaviť podľa § 32 ods. 2 písm. g) zákona, pretože úrad v konaní nepreukázal, že účastník konania porušil ustanovenia tohto zákona.** Z tohto dôvodu už nebolo potrebné zaoberať sa ostatnými námietkami uvedenými počas správneho konania, ani ďalšími závermi NS SR uvedenými v rozsudku.

(148) Vzhľadom na vyššie uvedené úrad rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Podľa ustanovenia § 34 ods. 1 zákona č. 136/2001 Z. z. o ochrane hospodárskej súťaže a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 347/1990 Zb. o organizácii ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov v znení neskorších predpisov možno proti tomuto rozhodnutiu podať rozklad na Protimonopolný úrad Slovenskej republiky, odbor zneužitia dominantného postavenia, Drieňová 24, 826 03 Bratislava v lehote

do 15 dní odo dňa jeho doručenia. V zmysle § 61 ods. 1 Správneho poriadku včas podaný rozklad má odkladný účinok. Toto rozhodnutie je preskúmateľné súdom podľa § 247 Občianskeho súdneho poriadku po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov.

Ing. Martin Rajňák
riaditeľ odboru zneužívania
dominantného postavenia

Rozhodnutie sa doručí:

JUDr. Oliver Korec
Advokátska kancelária
Záhradnícka 9
811 07 Bratislava